

İmam CƏMİLLİ

**Adım Vətən,
sözüm Ana**

**“Elm və təhsil”
Bakı - 2018**

Redaktor: *Fazil SƏNAN*
Yazıçı-publisist, Prezident
təqaüdçüsü (2015), Xalq təhsili
əlaçısı, H.Zərdabi diplomçusu,
“Qızıl qələm” mükafatçısı

Korrektor: *Elvin RAMİZOĞLU*

Texniki redaktor: *Fatma İMAMQIZI*

İmam CƏMİLLİ. ADIM VƏTƏN, SÖZÜM ANA.
Bakı, “Elm və təhsil”, 2018, 208 səh.

Şair, yazıçı-publisist İmam Cəmilli ədəbi aləmdə
özünəməxsus yolu olan qələm əhlidir.

«Adım Vətən, sözüm Ana» kitabı müəllifin
oxucularla on birinci görüşüdür.

Müəllifin vətənə bağlılığı, ana məhəbbəti kitab-
dakı şeirlərin leytmotivini təşkil edir. Kitabdakı bədii
yazıların dilinin sadəliyi, axıcılığı, fikir ləngərliyi ilk
baxışdan oxucunun diqqətini çəkir.

İnanırıq ki, «Adım Vətən, sözüm Ana» kitabı
oxucuların rəğbətində səbəb olacaqdır.

ISBN 978-9952-8176-2-1

© İmam Cəmilli, 2018

ETİBARLI DOST

Bir gün Gəncə şəhərində yazıçı, şair dostlarla yığışdığımız məclisdə Kəlbəcərli bir yazıçı, - İmam Cəmillini tanıyıb tanımadığımı soruşdu məndən.

Düzü o vaxtlar tanımırdım. Hər kəsdən İmam Cəmilli haqqında xoş sözlər eşitdim. Etibarlı dost, gözəl insan deyə adını çəkirdilər. Hələ yazıçı-publist dostum Fazil Sənan bir İmam Cəmilli deyəndə, dodaqlarından min İmam Cəmilli düşürdü.

Hər kəsdən eşitdiyim bu xoş sözlər İmam Cəmillilə tanışlığımızın ilk mərhələsi oldu. Günlər keçdi, dostluğumuz yarandı. Dostlardan eşitdiyim qədər varmış, hələ bəlkə də min dəfə artıq. Vətəndə Vətənsiz olan İmam Cəmilli çox sadə, təvazökar və dost canlı insandı. Əfqanıstan və Qarabağ müharibəsi iştirakçısıdır. O günlərdən xatirəsi bədəninə gəzdirdiyi qəlpələrdi. Özünün bir sözünü xatırladım: - “Bu qəlpələr məni ağrıtmır, heç ağrıtmayacaq da. Məni ağrıdan iyirmi faizdən artıq torpaqlarımızın düşmən tapdağı altında olması və bir milyondan çox mənim kimi Vətən həsrətiylə yanan, doğma ata-baba yurdlarından didərgin düşən soydaşlarımızın ağrısıdı.”

Elə bax, bu ağrılardı İmam Cəmillinin misralarından boylanan. Sadə, səmimi duyğularla yazır şərlərini. Yeni çapa hazırlanan kitabına verdiyi adla da Vətənə bağlılığından uzaqlaşmayıb. - “Adım Vətən, sözüm Ana”. İndi isə keçək əsas məsələyə “Adım Vətən, sözüm Ana” şeirlər kitabının əsas mövzusunun Vətən və Ana təşkil etsə də, geniş oxucu kütləsini

nəzərə alan müəllif saf sevginin tərənnümünə də xüsusi yer ayırır.

Şair Vətəndə çəkdiyi qəribçilik yükünün ağırlığını belə dilə gətirir:

*Qəriblik çox ağır yükdür, qadası,
Onu çəkən bilər götürən bilər...*

Göz açıb qoynunda boy atdığı ana dağların həs-rətini necə çəkdiyini bu iki misrada anlamaq üçün alim olmaq gərək deyil:

*Aparıb xəyalın qanadlarında,
İmam Cəmillini əkəm dağlara.*

Əyər apara bilsən məni də götür, şair.

Yuxarıda qeyd etdiyim kimi müharibənin xatirəsi olan, bədəninə gəzdirdiyi qəlpələri belə əzizləyir, şair:

*O gündən bu günə sirdaşdı mənə,
Elə həmişəlik yoldaşdı mənə...*

Və ya:

*Qocaltmışam qəlpələri ,
Yaşdan-yaşa ötürürəm.*

Kədəre qucaq açıb, hicranın oduyla qovrulan şair aşağıdakı misralarında dünyadan ümidmi dərib, ümitsizlikmi sezib sualına belə cavab verir.

*Yola bir bax, itib- batıb,
Sinəsini “mamır” tutub.
Zəmanə qəflətdə yatıb,
Fağır ölümü çağırır.*

Söz qədərində gözəldi.

Sözümü yekunlaşdıraraq, İmam Cəmilliyə uzun ömür, can sağlığı, “Adım Vətən, sözüm Ana” kitabın uğurlu olmasını diləyirik.

**Səmimi dost düşüncələrini
vərəqlərə düzən mən idim –
Rəsul MUROVDAĞLI.**

Kəlbəcəri axtarır

***Qərib fağır olar, həm də ki, kövrək,
Həsrətin içində sızlayır ürək!!!!!!
Bu qürbət ellərdə candan bezərək,
Oğrun-oğrun Kəlbəcəri axtarır.***

KƏLBƏCƏRİ AXTARIR

Qərib fağır olar, həm də ki, kövrək,
Həsrətin içində sızlayır ürək!!!!!!
Bu qürbət ellərdə candan bezərək,
Oğrun-oğrun Kəlbəcəri axtarır.

Yurdun ola bilməz dərd əkizləri,
Qalıb yanağında vətən izləri,
Anam lay-lay deyir, yaşlı gözləri, -
Oğrun-oğrun Kəlbəcəri axtarır.

Başıma çəkdiyi tumarı belə,
Vətəni ürəkdə, qubarı belə,
Atamın əlinin qabarı belə,
Oğrun-oğrun Kəlbəcəri axtarır.

Yayda, qışda, həm payızda, həm yazda,
Gah boranda, gah yağışda, ayazda,
Uzun saçlı, saf, boyasız Gülyazda,
Oğrun-oğrun Kəlbəcəri axtarır.

Dörd yol ayrıcında nakəm fikirli,
Hələ yol gözləyir sirli, sehirli.
Yol tapmayı, yenə durur qəhirli.
Oğrun-oğrun Kəlbəcəri axtarır.

Cəmillim çağırır, qayıt izindən,
Torpaq, vətən, yurd tökülür sözündən
Oxuyursan Cəmillinin gözündən,
Oğrun-oğrun Kəlbəcəri axtarır.

HARDAN ALIM SUCAƏTİ

Yaman düşdük dərdə-sərə,
Boyun əydik qəm kədə-rə.
El qayıtsa Kəlbəcərə,
Hardan alım Sucaəti?

Arzularım qucaq-qucaq,
Dəlidağım açar qucaq.
İsti-suyum soruşacaq,
Hardan alım Sucaəti?

Dağ da deyir, daş da deyir,
Yanağında yaş da deyir.
Səmasında quş da deyir,
Hardan alım Sucaəti?

Sənsiz yanmır isti sobam, -
Vətəndə uyuyan babam.
Səni gəzir elim-obam,
Hardan alım Sucaəti?

Dağlarında meh dilləndi,
Çiçək üstə şəh dilləndi.
Ürəyimdə ah dilləndi,
Hardan alım Sucaəti?

Oyna qürbət havasında,
Tapanmadıq dəvasında.
Anam deyir laylasında,
Hardan alım Sucaəti?

Bada verdik ayı, ili,
“Taxta düzü”, “Qanlı gölü”
Haray salır “Bənövşəli”,
Hardan alım Sucaəti?

“Çala-çökək”, “Əyri arxac”
“Ayğır bulaq” dünyaya tac.
Cəmilliyə var ehtiyac,
Hardan alım Sucaəti?

17 02 2016

GƏLMİŞƏM

Bir Kəlbəcər yığıncağında yazılıb

Nə yaxşı ki, bu xeyir-şər var imiş,
Kəlbəcərlə, söz-söhbətə gəlmişəm.
Ağsaqqalı, ağbirçəyi, körpəni,
Ucdan tutma ziyarətə gəlmişəm.

Çox illərdir dinəmirik lal kimi,
Ağzımızda yetişmiş də kal kimi.
Ürəyim də qubar etmiş xal kimi,
Qibləm, pirim ibadətə gəlmişəm.

Mənə dərddir bu dünyanın kələyi,
Dəlidağın, İsti-suyun diləyi.
Orda qalıb Cəmillinin ürəyi,
Öz elimə şəhadətə gəlmişəm.

BİLMİRƏM

Həmişə getdiyim bu eyni yolun,
Sinəsi düşməndi, keçə bilmirəm.
Həsrətin əlindən, qəmin əlindən,
Canımı qurtarım necə, bilmirəm.

Dağlar da dözəmməz çəkdiyim dağa,
Biz həsrət qalmışیق oda, ocağa.
Gözdən axan yaş azalmır ay qağa,
Vətən bulağından içə bilmirəm.

Ömür qısaldıqca təntiyir nəfəs,
Boy atır içimdə vətənə həvəs.
Deyəsən arzular olacaq əbəs,
Yox əncam günaha, suça, bilmirəm.

Verib bir-biriylə düşmən əl-ələ,
Vətənin yolunu kəsdilər lələ.
Nöqtə qoyan yoxdur bu bəd əmələ,
Arzu-kamım çıxdı puça, bilmirəm.

Qolu bağlı qalıb naçar Cəmilli,
Vətən harayına qaçar Cəmilli.
İçin, Xətaiyə açar Cəmilli,
Haçan gələ, yolun açə, bilmirəm.

MÜBARİZ

*Milli qəhrəman Mübarizin əziz
xatirəsinə həsr edirəm*

Düşmən ordusunu lərzəyə saldı,
Neçə şəhid qanı aldı Mübariz.
Ölümün üstünə elə şığıdı,
Babək hünərində qaldı Mübariz.

O, igiddi, o şəhiddi, o nərdi,
Neçə ana qisasını o dərdi.
Bir az yüngülləşdi xalqımın dərdi,
Azadlığa gedən yoldu Mübariz.

Canını pay verdi ana torpağa,
Örnək oldu neçə ərə, qoçağa.
Məzar yeri döndü pirə, ocağa,
Müqəddəs and yeri oldu Mübariz.

AZƏR

*Dostum, qardaşım, böyük loğman
Azər Qəmbəroğluna*

Sən loğmansan, Vətən səni sevəcək,
Eli balasından seçməyən Azər.
Sənətində kişi kimi dayanan,
Namərd körpüsündən keçməyən Azər.

Doğmanın, yadın da güvənc yerisən,
Zəhmətinlə halal çörək yeyirsən.
Sözünü qılıncdan iti deyirsən,
Haqsızlıq badəsin içməyən Azər.

Var olsun köksündə döyünən ürək,
Dil açır sinəndə min arzu, istək.
Haqqı danmamısan bir çoxlarıtək,
Namərdlər önündən qaçmayan Azər.

DAĞLARSIZ

Qəribliklə həsrət təntidir məni,
Göynəyir burnumun ucu, dağlarsız.
Buz bulaqlar yaman verib beynimə,
Yanır ürəyimin içi, dağlarsız.

Yoxdur nüvər yolotusu, yarpızı,
Hanı uzunsaçlı, ismətli qızı?
Qalmışığı hər şeyə düzü, tamarzı
Qalıb farmaşlarda köçü dağlarsız.

Darırıram Daşbulaqsız, Dardaşsız,
Yaşıya bilmirəm ömrü təlaşsız.
Ağlamaqdan qalıb gözlərim yaşsız,
Ağarıb başımın saçı, dağlarsız.

ƏLİM ÇATMIR

Xəyalım dirənir göy qurşağına,
Yenə əlim çatmır vətənə nədən?
Ömür yaxınlaşır ölüm yaşına,
Zaman qamçılıyır elə bir əldən.

Şimşəklə dost olub qucaqlaşırım,
Gözlərim həsrətdir vətən daşına.
Dolmuş buludlarla bir ağlaşırım,
Dönmüşəm, göylərin dost sirdaşına.

Ömrümdə ağrıyan gün ara vermir,
Yuxum da gecələr ərşə çəkilib.
Üzüm qəriblikdə bir dəfə gülmür,
Başıma kədərin əli çəkilib.

Yaman etibarsız ömür payım var,
Boranda qısnayıb, odda yandırır.
Çəkdiyim əzablar özümdə qalır,
Özüylə sürüyüb bir dolandırır.

QƏLPƏLƏR

Mənə yadigardı Əfqanıstandan,
Bədənimdə gətirdiyim qəlpələr.
Etibarlı dostdu, tərک etmir məni,
Gəncliyimdə götürdüyüm qəlpələr.

O gündən, bu günə sirdaşdı mənə,
Elə həmişəlik yoldaşdı mənə.
Hər bir əzəmdən da o başdı mənə,
Sümüyümdə gəzdirdiyim qəlpələr.

O, çıxır nə varsa dərdimə şərک,
Günah da eyləyir mənə üstəlik.
Qan verir canımdan açdığı dəlik,
Varlığımda bitirdiyim qəlpələr.

Kim nə bilir, kim nə çəkir dünyada,
İynə ilə qazdım qəbir dünyada,
Bu ağrıya dözməz səbir dünyada,
Fəryadımda yetirdiyim qəlpələr.

Qoruyuram bədənimdə dözümnən,
Heç oturub durmayırlar sözümnən,
Qocaltmışam qəlpələri özümnən,
Yaşdan yaşa ötürdüyüm qəlpələr.

İmam dözüür bu ağrıya, nərdi ha,
Az ömrümdən çox illəri dərdi ha.
Mənlə çəkir bu qəlpələr dərdi ha,
Sizə, çıx get, nətər deyim, qəlpələr.

DAĞLARA

Bir çəngə çən olam, yatam köksünə,
Nəfəsimlə tumar çəkəm, dağlara.
Gül-çiçəkdən naxış vuram hüsnünə,
Ətrinə bürünəm çökəm, dağlara.

Qalxam əl çatmayan zirvənin üstə,
Vətənə bağlıyam qartal həvəsdə.
Dağlar həmdəm ola çıxam qəfəsdən,
Məhəbbətdən saray tikəm, dağlara.

Əlimlə bulağa bir sığal çəkəm,
Bənövşəsin dərmək üçün diz çökəm.
Vətənsiz qəribəm, tənhayam, təkəm,
Qənşərində durub görkəm, dağlara.

Dağlar üçün qaynayıram, coşuram,
Həsərdən, hicrandan azıb çaşıram.
Kiçik təpələrlə qucaqlayıram,
Sıxam göz yaşımı tökəm, dağlara.

“Səməd” ot biçənin çıxam qaşına,
Bir kimsə bilməyə dönəm daşına.
Çevriləm əbədi yan yoldaşına,
İmam Cəmillini əkəm dağlara.

BAXDIM

Ruhum uçdu “Gərməlinin” üstünə,
Ordan axar-baxar dağlara baxdım.
Nə göy at yox idi, nə gənclik çağım,
Sinəmdəki çarpaz dağlara baxdım.

Bir-birinə naz eyləyən quşlara,
İnsana oxşayan cərgə daşlara.
Baxıb gözdən axan seltək yaşlara,
Tamarzı-tamarzı çağlara baxdım.

Dövrən keçdi alammadım kamımı,
Qaytardılar, boş verdilər camımı.
Tapammadım, uçurublar damımı,
Yiyəsiz bağçaya, bağlara baxdım.

ÇAĞIRIR

Yola bir bax, itib-batıb,
Sinəsini mamır tutub.
Zəmanə qəflətdə yatıb,
Fağır, ölümü çağırır.

Gözü quruyub bulağın,
Qarı yox olub, bu dağın.
Yağı qurtarıb çırağın, -
Sağır, ölümü çağırır.

Ağacları qəhər basıb,
Quşlar ötmür, küsüb, susub.
Dağlar, daşlar yola uçub,
Cığır, ölümü çağırır.

Vətənə haraynan gedim,
Özümə yük olub dərdim.
Çuxamı buraya sərdim,
İmam ölümü çağırır.

A KƏLBƏCƏR

Həsrətində olduğum doğma yurduma Kəlbəcər nəğmələri

Min bir kəndə dağılmışıq,
Günü-gündən yad olmuşuq,
Dərd, qəm əkib suvarmışıq,
Ayrılıq, ölümdən betər,
Din-imanım, a Kəlbəcər.

Yol gözləyən Dəlidağdır,
Dağın çəkilməyən dağdır.
Ürəyimdə yaran sağdır,
Ölürəm göstər bir hünər,
Din-imanım, a Kəlbəcər.

Bizi qoydun yetim, fağır.
Çəkəmmirəm dərdin ağır.
Başımıza töhmət yağır,
Boğur bizi hər an qəhər,
Din-imanım, a Kəlbəcər.

Buraxmayır arı şanı,
Olsa da canı qurbanı.
Kəlbəcərin tamı hanı,
Olmuşuq sənsiz birtəhər,
Din-imanım, a Kəlbəcər.

Qızıl, civə vardır lay-lay,
Kahaların sirli saray.
Meşələri haqq vermiş pay.
Hicran, həsrət nə vaxt bitər?
Din-imanım, a Kəlbəcər.

Uran dağı göyə dəyir.
Ömrümüzü qürbət yeyir,
Varlığımı hiddət döyür.
Bulaqların şirin şəkər,
Din-imanım, a Kəlbəcər.

RÖYAMDA ATI

Gəlmişdi, röyamda atım yanıma,
Yalmanı, quyruğu qırılmış idi.
Atım bulanmışdı bütün qanıma,
Başımda şimşəklər çaxılmış idi.

Vətəndə kişnəyən atın səsinə,
Düzəldib özümü dura bilmədim.
Başdan-başa batdım vətən yasına,
Qılıcla bu dərdi bölə bilmədim.

Millət də utanıb xəcalət çəkir,
Özünü günahkar sanır bu işdə.
Vətən üstümüzə ağnayıb gəlir,
Bu əsir türk əsri demiş Keşiş də.

Başını üzərdim atı qırخانın,
Bilərdim qaytardım namus-qeyrəti.
Onda yaranardı türkün zamanı,
Kişi rəmzi ilə minərdim atı.

Yalmanı, quyruğu qırılı atı,
Minməyib heç zaman babalarımız.
Ömrü yaşamayıb onlar boyatı,
Heç zaman sönməsin sobalarımız.

SƏBİR BƏS EDƏR MİLLƏTƏ!!!

Yolumuzu gözləyir ,
Qopub qalmış qol-qılça.
Sözün varsa cavab ver,
Ayaq altdakı saça.

Daha səbir bəs edər,
Başa çox açıb bəla.
Çox səbirli olduqca ,
Zərbə dəyir dal –dala.

Asılan boğaz qopur,
Biz səbirli olduqca.
Qanımızla torpağı,
Daşını suvardıqca.

Çəkirik bəlasını,
Bu dözümlün səbirin.
Sayı yox, cərgəsi yox,
Ünvansız qalan qəbrin.

Allah səbir verməsin,
Daha bu millətimə.
Birləşərək son qoysun,
Millətin zillətinə.

ÖLÜMÜN SƏRHƏDDİ

yaralanan zaman keçirdiyim hisslər

Mərmilərlə birgə göyə qalxırdım,
Göydən yerə çox həsrətlə baxırdım.
Bu anımda ölməməkdən qorxurdum,
Şirin imiş şəhidliyin vüsalı,
Necə xoş olurmuş şəhidin halı.

Elə bir müqərrəm qalxsam da göyə,
İndi ehtiyacım yoxdur köməyə.
Qayıdıb torpağın üstə düşməyə,
Düşsəydim çatardım arzu-istəyə.

Dayanmışam sərhəddində ölümün,
Həyat bəri çəkir, ölüm o yana.
Özü də qorxurdu məndən zülümün,
Gör nə qədər şərək varmış bir cana.

İstəmirdim şəhidlikdən ayrılmaq,
De, kim ayrılardı, belə xoş andan.
İstərdim düşməyəm zirvədə duram,
“Ayə” eşidirdim hər an «Quran»dan.

Torpağın üstünə düşdüm həvəslə,
Kimsə bağlayırdı yaralarımı.
Hər an görüşürdüm sirli bir səsle,
Qoruyur ölümdən kimsə canımı.

Qışqırıb deyirəm: – Toxunma mənə,
Burda cənnət görünürdü gözümə.
Heç bir ehtiyacım yoxdur məlhəmə,
Dəymə öz dünyama gedirəm artıq.

Bu elə zirvədi, əl çatan deyil,
Hər gün bu zirvəyə edirdim meyil.
Şükürlər olsun ki, olmuşam nail,
Amandı, zirvədən salmayın məni.

Zorla ayırdılar hayıf ki, hayf
Niyə artırdınız olan dərdimi,
Həyata qaytardız mən oldum mayıf,
Vətən bilir qiymətimi, qədrimi.

UÇARDIM

Qəm boğanda ayaqyalın piyada,
Doğulduğum obalara qaçardım.
Uçan xalçaların üstündə durub,
Nənələrə, babalara qaçardım.

Boz oldu bəxtimdə gərdişin üzü,
Çıxmağa qoymadı ağımdan sözü,
Yaman üşüyürəm bu yerdə düzü,
Atam çatan sobalara qaçardım.

Dəyişməzdim Kəlbəcərin yazını,
Qopardım çardaqların buzunu.
Otarardım dağ döşündə quzunu,
Həmin kürkə, əbalara qaçardım.

BOŞ QALMAZ

Ancaq bu günümdə dərdimdir hədsiz,
Ürəyim çəkilir elsiz vətənsiz.
Qürbətdə dəfn edin məni kəfənsiz,
Yerin damarınan axım vətənə.

İçsə “İstisu”yu dirilər ölü,
Çağır qonaq eylə sarı bülbülü,
Geyinim əynimə yamacı, çölü
Çıxıb Murovdağdan baxım vətənə.

Bəhmən, Şücayətin Kəlbəcər dərdi,
Qəmkeş Allahverdi, elinin mərdi,
Ayrılıq illəri ömrümdən dərdi,
Misqal-misqal gedim çıxım vətənə.

“Sarıyolla” “Səmədbiçən” üz-üzə
Bu qədər gözləmək yaraşmaz bizə,
Bu həsrətə İmam dözmür, kim dözə?
Üçrəngli bayrağı taxım vətənə.

SƏBA YELİ

Səba yeli söylə müşkül halıma,
Vətəndən gətdiyın xəbər xoş olsun.
Yatmış dərdlərimi hələ oyatma,
Apar ürəyimi vətəndə qalsın.

Bulağın başında məni gözləyir,
Orda itirdiyim eşqin ürəyi.
Gecələr yuxuda yalvarıb deyir,
Hələ yaşadıram səni sevməyi.

Səba yeli, sıgalladın başımı,
Ana laylası tək, oxşaması tək.
Xudam açsın gedim Vətən yolunu,
Ölməsin bir azca yaşasın ürək.

Sənlə görüşməyə dururam hər gün,
Çox şükür ki, səba yeli, gəlirsən.
Nur əksik olarmı sən dəyəən üzdən,
Vətən həsrətini mənle bölürsən.

Bakı, xəstəxana

ŞƏCƏRƏSİYƏM

Məni düz tanısan çox yaxşı olar,
Miskin Abdallının törəməsiyəm.
Cənabi Əlinin, İmam Hüseynin,
Yaxından, uzaqdan səcərəsiyəm.

Yaranandan pak yaranıb əcdadım,
Pirlər dərgahıdır böyük ustadım.
Elə müqəddəsdir, doğru bil adım,
Atamın, anamın səmərəsiyəm.

Haqdan gələn camım doludur, dolu,
Ta keçib gəlmişəm çətin bir yolu.
Boynuma dolanıb Ağamın qolu,
Görənlər söyləyir haqqın səsiyəm.

Cəmilliyəm, yaradana yaxınam,
Behiştən, cənnətdən gələn qoxuyam.
Sirlə dolu gizli qalan yuxuyam,
Bu dünyanın bağlı qalan kəsiyəm.

SEVGİ

Bir-birini sevirilər, Leyli Məcnundan betər,
Kim bilir, bu sevginin sonu olacaq hədər.

Nişanlanıb çatmışdı əsgər öz istəyinə,
Bir məhəbbət əkmışdı, o qızın ürəyinə.

Ürəklə qoruyurdu vətənin sərhəddini,
Döyüşlərin birində düz tutmuşdu qəddini.

Namərd düşmən gülləsi yerə sərdi əsgəri,
Nişan qoyduğu qızın o vaxt artdı dərd səri.

O qız nişan donunu saxlayırdı yadigar,
Deyirdi nişanlığının bu donda qoxusu var.

Nə vaxt ölsəm bu donu geyindirin əynimə,
Qoy tamarzı getməyim çatım öz istəyimə.

DÜNYANIN

Ədalət sızlayıb saçını yolur,
Zamanın dövrünün rəngi pozulur,
Ağrı yalanlarda dal-dala durur,
Başına götürüb gedir dünyanı.

Kökünü tanıya bilməyənlərdir,
Qılınclayıb kəsir nəfər kişiləri.
Haqqı ədaləti görməyənlərdir,
Lazımsız görürlər hər kişiləri.

Bu dünya xəcalət çəkirmi görən? -
Yaman arsızlığa vurur özünü.
Dərdini gəzdirir indi dərd bilən,
İçində sındırır doğru sözünü.

Gündən-günə ağırlaşır yaşamaq,
Dövranda çarxını, yolunu azır.
Haqq demək yerinə alırıq yamşaq,
Kişilər özünün qəbrini qazır.

GƏNCƏ

Beş min il yaşın var, əhsən, min əhsən,
Başını dik tutub müqəddəs, Gəncə.
Hər zaman olubdur qeyrət qalası,
Dünyaya tanınıb tam sərbəst, Gəncə.

Yaşa dolub, o ilbəil böyüyüb,
Zamanla, tarixlə qoşa döyünüb,
Yetirdiyi dahilərlə öyünüb,
Verib düşmənlərə, yenə dərs Gəncə.

Məhsətiyə tay bərabər olmayıb,
Belə ana dünyada doğulmayıb.
Min illərdi ürəklərdən çıxmayıb,
Salıbdır dünyaya haray, səs Gəncə.

Haqdan pay gəlibdi Nizami baba,
Gəncəyə layiqdi bu böyük düha,
Beş xəmsə yazıldı, yaratdı dünya,
Düşdü tarixlərə, tam, dürüst Gəncə.

Cavad xanda təkbaşına döyüşdü,
Düşmənləri qarşısında bürüşdü.
Çox mərdi-mərdanə dünyadan köçdü,
Verdi igidliyə bir nəfəs Gəncə.

YAMANCA

Alovlandım, yandım, Allah, amandı,
Nahaq haqqı ayaqlayır yamanca.
Bilmirəm ki, düzü bu nə talandı,
Əyri düzü qulaqlayır yamanca.

Şirə bir bax, tülkülərə qul olub,
Ən qüvvətli bir pəhləvan pul olub...
Haray-həşir salıb, cığır yol olub,
Hər nə gəlsə ayaqlayır yamanca.

Vicdansızlar vicdanlıya dərs verib,
Cəmilliyə tale günü tərs verib...
Sərçələr də qarğalara səs verib,
Sarı bülbül qan ağlayır yamanca...

ZİYARƏT EDİM

*Kəlbəcər həsrətilə dünyalarını dəyişmiş
Bəhman Vətənoğlu, Qəmkeş Allahverdi və
şair Sucayətın Göygöl yəni (keçmiş Xanlar)
rayonundakı məzaristanda uyuyan məzarlarını
ziyarət edərkən yaranmış hisslərim*

Nə məğrur baxırsan, ay dədə Bəhman,
Sucayət, Qəmkeşdir od tutub yanan.
Bizə divan tutdu vəfasız dövrən,
Gəlmişəm ki, sizi ziyarət edəm,

Sinəsi həsrətin ocağı olan,
Könlündə Kəlbəcər sorağı olan.
Mən dərdin, mən qəmin qucağı olan,
Üç şair qəbrini ziyarət etdim.

Biri atam ruhda, atam nəfəsdə,
Biri əziz dostum gənclik həvəsdə.
Biri vətən ünlü qulağı səsdə,
Üç şair qəbrini ziyarət etdim.

Bütün arzuları gözündə donmuş,
Vətən torpağına əli uzanmış.
Məhəbbət odunda qovrulmuş, yanmış,
Üç şair qəbrini ziyarət etdim.

Mən əlsiz, ayaqsız kiməm, ay qağa,
Of, sazı qırılmış siməm, ay qağa,
Bax, başdan ayağa qəməm, ay qağa,
Üç şair qəbrini ziyarət etdim.

Qayıdıb getməyə ürəyim də yox,
Sizə söyləməyə diləyim də yox,
Eli qaytarmağa köməyim də yox,
Üç şair qəbrini ziyarət etdim.

Vətəndən ruhları təzə qayıtmış,
Mənimlə birlikdə bu anda çatmış.
Bir qərib torpaqda nə qərib yatmış,
Üç şair qəbrini ziyarət etdim.

Çatmır İmama laylası

*Sənsiz qaldım üzü üstə,
Ocaq yanmır közü üstə.
Lay-lay deyir dizi üstə
Çatmır İmama laylası.*

ADIM VƏTƏN, SÖZÜM ANA!

Həsərət getdin torpağına,
Atıldım qucağına,
Pıçıldayım qulağına,
Külə döndü közüm, ana,
Adım Vətən, sözüm Ana!

Vətən getdi, sındı qürur,
Getdi ağıl, itdi şüur.
Oğlun gəlib, ayağa dur,
Bükülübdü dizim, ana,
Adım Vətən, sözüm Ana!

Torpaq ana qoxusudu,
Ölüm vətən yuxusudu,
Sənsiz getmək qorxusudur,
Tapammıram çözümlər, ana,
Adım Vətən, sözüm Ana!

Durna gedir, qatardasan,
Ürəkdəsən, məzardasan?
Mən hardayam, sən hardasan,
Səni gəzir gözüm, ana,
Adım Vətən, sözüm Ana!

Hara getsin bəndə burdan,
Düşdü telə dən də burda,
Vətən getdi, sən də burdan,
Mən bu dərdə dözümlü, ana,
Adım Vətən, sözüm Ana!

Əl üzüldü, əldən getdin,
Dodaqlardan, dildən getdin,
Anam, sən də əldən getdin,
Səni harda gəzmişəm ana,
Adım Vətən, sözüm Ana!

Hər bayatın vətən daşı,
Sən bu dərdi, vətən, daşı.
Olmadıq vətəndaşı,
İtə bilməz izim, ana
Adım Vətən, sözüm Ana!

Kim isindi istisinə,
Vətənsizin tütüsünə.
Gecə-gündüz söz üstünə,
Kəlbəcəri düzüm, ana,
Adım Vətən, sözüm Ana!

Vətən beşik, sən laylasan
Saçlarımda dən, laylasan.
Vətən, məni haraylasan,
Düşmənləri əzim, ana,
Adım Vətən, sözüm Ana!

Basdır üzü dağa məni,
Bük çəmənə, ağa məni.
Qul edəmməz ağa məni,
İtməz vüqar, əzm, ana,
Adım Vətən, sözüm Ana!

İmam, səni söz saxlayır,
Haqq saxlayır, düz saxlayır.
Ümid eylə, döz, saxlayır,
İtə bilməz izim, ana,
Adım Vətən, sözüm Ana!

ANA

*24.09.2015-ci ildə
Anamın qəbrini ziyarət edərkən*

Qəhər boğur, gözlərimi yaş tutur,
Əlini, axtarır kürəyim, ana.
Sənsizlik dünyamı qaranlıq edib,
Zülmətdə sıxılır ürəyim, ana.

Tapa bilməyirəm hey axtarsam da,
Azalmır həsrətim lap qıvrılısam da.
Qəbrinin üstündə çöküb qalsam da,
İndən sonra kimdi köməyim, ana.

Getməyinlə sitəm etdin ömrümə,
Təsəlli ver sızıldayan qəlbimə.
Əlac səndə olub, hər an dərdimə,
Sən olmusan hər an gərəyim, ana.

MƏN DƏ SƏNİNLƏ ÖLƏYDİM, ANA

Fırlandım başına pərvanə kimi,
Ağrını, acını bölməyə ana.
Loğmanın, təbibin gücü çatmadı,
Dərdlərinə dərman bilməyə, ana.

Qürbətin yağışı vurdu közünü,
Üzdü ürəyimi dərdimin ünü.
Qismətim olaydı sən ölən günü,
Mən də sənin ilə öləydim, ana.

Yoxluğun zülm edib sızlayan cana,
Sənsiz zülmətdəyəm, həsrətəm dana.
Səni axtarıram hey yana-yana,
Bircə yol gözümlə görməyə, ana.

Məskən salmaq istəyirdim yanında,
Uçundu bədənim, dondu qanım da.
Olaydın yanımda ağır anımda,
Bu ağır günümü bölməyə, ana.

Yolum tilsimləndi, yoxdu köməyim,
Mənim haqdan olub belə diləyim.
Nanə yarpağıtək əsir ürəyim,
Tez sənin yanına gəlməyə, ana.

29 iyul 2016

ANA

Ölümün önünü kəsə bilmədim,
Yamanca şığıdı ölüm üstünə!
Ağrılı, acılı hər bir anını,
Qılıclayıb tökəm, duram şəst ilə.

Çəkdiyın əzabı, hər ıztirabı,
Səninlə bir çəkdim ana, ay ana.
Təntidi nəfəsim, dözmədi ürək,
Elə bil düşmüşəm mən burulğana.

Bu nə təlaş, qəhər boğur anbaan,
İşıq sönr, günəş batır gözümdə,
Layla desən bir az, bəlkə, tablaşam.
Toxtat məni, sənsizliyə dözüüm də.

Sığal çək başıma, söylə dəcəlim,
Yaxınlaşsın nəfəsinə nəfəsim.
Niyə çatmır, axı, görəən əcəlim,
Yaşamağa yoxdur sənsiz həvəsim.

ÜRƏYİM

Anam dünyasını dəyişəndə yazmışam

Daha çağlamırsan nə oldu sənə,
Qəfil məşəl kimi, sönən ürəyim.
Marağında heç nə yoxdur yatırsan,
Yaşamaq əhdindən dönən ürəyim.

Vətəndən gətdiyini, qanımı qurtardı,
Gen dünya başıma yamanca dardı.
Dad deyib çəkirəm nə ahu-zardı,
Yandırır ətrafı, yanan ürəyim.

Ana axtarırsan, tapa bilmirsən,
Təsəllin yox, dərdi, qəmi bölmürsən.
Can verirsən, çıxır canın ölmürsən,
Gəlib çıxır, o can alan, ürəyim.

Anam hər vaxt Kəlbəcəri istədi,
Anamın yanında dəfn edin dedi.
Bu həzin səs ürəyimdə, göynədi,
Oldu bir sızlayan kaman ürəyim.

Ana! Ruhun bağışlasın İmamı,
Qürbət də dəfn etdim sənli dünyamı.
Yandırdı ah-naləm küllü-cahanı,
Qalmaqat vətənə güman ürəyim!

ANA

Ana, mənə can söyləyən,
O şirin dilinə qurban.
Sığalla ağrım azalsın,
Şəfalı əlinə qurban.

Arzuların coşub-daşır,
Ürəyində qəm dolaşır.
Halın haldan hala düşür,
Bükülmüş belinə qurban.

İlhamımı doyurardın,
Atamla şən, şux durardın.
Eldən güc, qüdrət alardın,
O yurdsuz elinə qurban.

Ürəyində təpər çoxdu
Səni qürbət yaman sıxdı,
Bircə qara saçın yoxdu,
Ağappaq telinə qurban.

Sən hey çəkirsən dərdimi,
Sən tək kim bilər qədrimi.
Səndən aldım gül ətrini,
Ay anam, gülünə qurban.

AY ANA

Yenə nə xəyaldı təkləyib səni,
Nə həsrətdir, sökür qəlbin, ay ana.
Niyə gördüm gözlərində nəmi mən,
Kim daraldıb geniş səbrin, ay ana.

Səninlədi hər vaxt qürur ixtiyar,
Təqətsizlik dönüb olub ahu-zar...
Xəyalım da gəncliyini xatırlar,
Çəkirəm hər anda dərdin, ay ana.

Sənsiz həyat günəşsizdir İmama.
Oxşar qəlbin bir sehirli ümmana.
Sənə gələn qada gəlsin canıma,
Çəkim övladınam qəhrin, ay ana.

ANA

Anamın qəbrini ziyarət edərkən

Hay vermirsən, haraylayıb gəlmişəm,
Sənsizmi qayıdım dala, ay ana!
Sən burdasan isnişmirəm evimə,
Evimizdə ocaq qala, ay ana.
Sənsizmi qayıdım dala, ay ana!

Oğlun gəlib, gözlərinə baxginən,
Şimşək olub ürəyimdə çaxginən,
Soyun qəbri, bir ayağa qalxginən,
Qolunu boynuma dola, ay ana.
Sənsizmi qayıdım dala, ay ana!

Yatam qucağında ətrini alam,
Heç nəyi bir daha arzulamaram.
Sənin ən istəkli oğul balanam,
Düzəldə bilmirəm beli, ay ana.
Sənsizmi qayıdım dala, ay ana!

Yol tapmıram yaman yerdə qalmışam,
Həsrətindən intizarda solmuşam.
Yaşamaq eşqimi səndən almışam,
Söylə mənə can ay bala, ay ana.
Sənsizmi qayıdım dala, ay ana!

Atammı buraxmır gələsən mənlə,
Yenə nə deyirsən bu küsməyinlə.
Gəlmişdim ki, qalam burda səninlə,
Dikilər gözlərim yola, ay ana.
Sənzimi qayıdım dala, ay ana!

MƏN

Ayrıla bilmirəm bu qeyli-qaldan,
Bir ata yüklüyəm, dəyərliyəm mən.
Anam da xəstədi, dərd yeyir məni,
Gülə də bilmirəm, kədərliyəm mən.

Anan öysün, dünya səni öyməsin,
Naşı dili toxunmasın dəyməsin.
Yaradanım tənəzzülə əyməsin,
Doğrudan da, betər kəsərliyəm mən.

Açılmamış sirr tək qaldım dünyada,
Çıxammıram boğuluram dəryada.
Bir səyyah tək dolanıram piyada,
Anam adlı, sözlü, əsərliyəm mən.

ANA LAYLASI

Əzəl gündən saz üstündə,
Köklənib ana laylası.
Ruhuma elə qarışıb,
Hopubdur, cana laylası,

Dolan səhranı, çıx dağa,
Ya nökər ol, ya da ağa,
Cana tərədən dırnağa,
Çökübdür qana laylası.

Xəyallara çoxmu dalım?
Yer göstər yanında qalım
Nə oxuyum, nə də çalım,
Yetir gümana laylası.

Ev də, çöl də, ana deyir
Elə yana-yana deyir.
Min bayatı, yüz min şeir
Sığmır dastana laylası.

Sənsiz qaldım üzü üstə,
Ocaq yanmır közü üstə.
Lay-lay deyir dizi üstə
Çatmır İmama laylası.

ANAMIN

*05 yanvar 2015-ci ildə anamın 105 yaşı tamam,
oğlum hərbi xidməti başa vurub,
özümün doqquzuncu kitabım işıq üzü görməsi
münasibəti ilə qələmə aldığım şeir*

Tamam oldu həyatda,
Yüz beş yaşı anamın.
Mənim tək sevinirdi,
Mənə məndən yananım.

Yerinə yetirmişdi,
Oğlum vətən borcunu.
Yazan yaxşı yazmışdı,
Ailənin bürcünü.

Şerə, sözə dönmüşdü,
Sevincim, həm əzabım.
İşıq üzü görmüşdü,
Doqquzuncu kitabım.

Şənlənib sevinirəm,
Bu yaşımnda uşaq tək.
Nurla pərvazlanıram,
Şölələnmiş çıraq tək.

Üç sevincim bir yerdə,
Göyə qalxdım fərəhdən.
Çinar kimi boy atdı,
Sinəmdəki ürək də.

05 yanvar 2015 ci il

ANAMIN

Aldım əlimə fırçanı,
Çəkəm şəklini anamın.
Sevgi dolu ürəyimə,
Əkəm, şəklini anamın.

Lap qocalıb heydən düşüb,
Gözəlliyi solğunlaşıb.
Qəflət yuxusuna köçüb,
Elə bil ki, körpə yatıb.

Qürur mənbəyim olubdur,
Qılıncdan kəsərli anam.
Rəngi necə də solubdur,
Günəşli səhərli anam.

Necə çəkim ki, şəklini,
Eyni bənzədim özünə.
Fırçamla nur, işıq verim,
Yaxşı görməyən gözünə.

Dərddən tərpedə bilmirəm,
Donub qalıb əl ayağım.
Necə yaradım əksini?, -
Ömürlük onunla qalım.

ANA FƏRYADINI EŞİTMİR DÜNYA

Poema

Doxsan üçüncü il, işğal günündə,
Fəryad dayanıbmış xalqın önündə.
Xəstələr, qocalar sahibsiz idi,
Müsiabət millətin başında nədi?
Ağır bir faciə olmuş həyatda,
Müsəlman dünyası yanmış cihadda.
Bircə qızı vardır Nərgiz ananın,
Qurtaran olmadı canın qocanın.
Hamı külfətini yığdı maşına,
Məhəl qoymadılar ana yaşına.
Əl-ayağı tutan qaçdı qurtardı,
Ana ürəyini tənhalıq yardı.
Qızı eşitdi ki, anası qalıb,
Qışqıra-qışqıra saçını yolub,
Qayıdıb ananın üstə yüyürdü,
Kinli-kinayəli nəsə deyirdi,
Çatdı anasına: - “Burdayam, burda,
Qoyub gedəmmərəm mən səni darda”.
Sənin nəfəsindən başqa bir nəfəs,
Verə bilməz mənə qüdrət, ay ana.
Sənin yoxluğunu doldura bilən,
Yoxdur elə varlıq, qüdrət, ay ana.
Kim qalar yuxusuz yozudar məni,
Kim bilir sənin tək mənim qədrimi.
Elə hey çəkirsən hər an dərdimi,
Saldı əldən səni xislət, ay ana.

Təmiz ülvü adsan balalarına,
Hamı heyran olub namus-arına.
Qurban olum sənün hər qubarına,
Yoxdur səndən böyük qiymət, ay ana.
Qeyri bir varlıqşan bir dünya qədər,
Sən qəmli olanda çəkirmən kədər.
Hopur varlığımıza köksündən nələr?
Ən təmiz ismətsən, ismət, ay ana.
Canım, qanım, ruhum, varlığım sənsən,
Məhəbbət evimdə əvəzsiz zərsən,
İmamam, gözümdə uca zirvəsən,
Məhəbbətin mənə qismət, ay ana.
Qız çox çalışdı ki, qalxsin anası,
Gördü heç bir yerdən yoxdu çarası.
Ana-bala burda qaldılar tənha,
Namərdlər batdılar ağır günaha.
Yurd büründü gecə qaranlığına,
Onlar qərq oldular zülmətli ana.
Tək-tək eşidilir güllə səsləri,
Necə qəribədi haqqın işləri.
Gecə qaranlığı sükut hənirsiz,
Lənət zəmanəyə doğulub fərsiz.
Ürəkləri çatlayırdı az qala,
Sarmaşib ağlayır anayla bala.
Ağlaya-ağlaya qaldılar burda,
Nifrət eylədilər köməksiz yurda.
Təzə-təzə açılırdı dan yeri,
Kaş ki, açılmaya belə səhəri.
Ana söylədi ki, gələn nə sədi?
Qız isə dinləyib sükutla susdu.

Dedi ki, köməkdir, gəlir ay ana
Zülmətin axırı çatdı bax sona.
Namusa, qeyrətə bu bir ləkədi.
Onların sevinci heç çox çəkmədi,
Gəlirdi bayırdan hay-haray səsi,
Bu anda başladı taleyin nəsi.
Bir də gördülər ki, dığalar gəldi,
Elə gəldilər ki, elə bil seldi.
Elə təntidilər anayla bala,
Söykənib qaldılar onlar dal-dala.
Dığalar çığırdı arısdı axci,
Əllərinə keçdi bunların saçı.
Sürüyüb atdılar bunları çölə,
Ana dedi: Qıza qaç keçmə ələ.
Qız ananı qoyub hara qaçırdı?
Gözündən şimşəktək alov saçırdı.
Bir dəstə dəstə əsirdə vardı o yanda
Gör necə haqsızlıq olur zamanda.
Təpiklə döydülər ana-balanı,
Ana qucub buraxmırdı Lalanı.
Ana çığırırdı vurmayın onu,
Cırıldı, buraxın əynində donu.
Qızın paltarlarını çəkib cırdılar.
Vurdular, ananın qolun qırdılar.
Yeriyə bilməyir, ana xəstədi,
Allahı çağırır son nəfəsdədi.
Gətir əsirləri, səslədi dığa,
Hamını yığdılar burda bir bağa.
Naqillə bağladı ayaqlarını,
Qız qucub buraxmır ana canını.

Dünya lərzə gəlir qızın səsindən,
Dığanı bir daşla vurdu hirsindən.
Qıza həmlə etdi dığanın biri,
Əfsus bağlı qaldı dünyanın sirri.
Dartıb qopardılar qızın dilini,
Heç kəs görməyəydi onun zülmünü.
Balanı da bağladılar anaya,
Sanki zülm edirlər ulu dünyaya.
Görməyib dünyada heç kəs bu anı,
Cırıb sovurdular göyə “Quran”ı.
Qaldırıb asdılar ana-balanı,
Ana səsləyirdi hərdən Lalanı.
Sel kimi axırdı ağzından qanı,
Havadada uçurdu donu-tumanı.
Bir güclə gəlirdi ananın səsi,
Daşlara dəyirdi saçı, kəlləsi.
Əsirlərdən biri durdu qabağa,
Bizi də güllələ yaramaz dığa.
Dözmədi bu hala qışqırdı dedi:
Bu zülm, bu fəryad, ay Allah nədi?
Avtomatla dizlərindən vurdular,
Ona hər bir cəza növü qurdular.
Əsirləri bir-bir döyüb əzgilər,
Çoxunun da əl-qolunu kəsdilər.
Qadını, qocanı, körpə uşağı,
Gətirib meydanda çəktilər dağı.
Dığalar araqdan vurub kef çəkdi,
Kef-damaq üstündə nahaq qan tökdü.
Birdən çıxırdı ki, dığanın biri,
”Ara” ordan gətir benzini bəri.

Qoy bunu da görsün türkün gözləri.
Gərək azalmaya türkün dərd-səri.
Benzini ananın üstünə atdı,
Ananın canından bir tonqal çatdı.
Yanıb əridikcə ananın yağı,
Azərilər unutmasın bu çağı.
Ermənilər bundan, ləzzət alırlar,
Azərbaycan musiqisi çalırlar.
Ermənilər həyat nədir qansalar,
Ana qayğısına qalib yansalar.
Torpaq da anadır, ana da torpaq,
Ana yoxsa, yoxdur bir quru yarpaq.
Öldürmək günahdır ananı belə,
Lərzəyə saldılar dünyanı belə.
Ana fəryadını eşitmir dünya,
Heç kimə, heç nəyə bənzədəmmirəm,
Dilimin ən şirin sözsən, ana.
Ləlisən cahanın bu yer üzünün,
Varlığın sən ilkin izisən, ana.
Sənin istəyintək bir istək yoxdur,
Qəlbinin odu da günəşdən çoxdur.
Baxışın ağ günə daim mayakdır,
Dünyanın işıqlı üzüsən, ana.
Dünyanın ilk sözü ana olubdur,
Bu adla göylərə yer ucalıbdır.
İmam da qeydinə hər an qalıbdır,
Varlığımın görən gözsən, ana.
Ana fəryadını eşitmir dünya.

Dözəmmirəm səndən ayrı

*Min yol dəyib qayıdıram,
Sən durduğun bulaq üstə.
Min yol ölüb dirilirəm,
Sərilirəm torpaq üstə.*

AY MƏNİM SEVGİMİ YETİM SAXLAYAN

Əksin gözlərimdən asılı qalıb,
Başım, çiynim üstə qısılı qalıb,
Nişan üzüyün də kəsili qalıb,
Üzdə məğrur durub, gizli ağlayan,
Ay mənim sevgimi yetim saxlayan.

Ölüm sərhəddinə doğru gedirəm,
Yoxsan, ürəyimi söküb, didirəm.
Hər bahar gələndə səndə bitirəm,
Hardasan, bir zaman peyman bağlayan,
Ay mənim sevgimi yetim saxlayan.

Sirri saxlayan daş, dağ yolundadı,
Adını yazmışam sağ qolumdadı.
Mən adlı sevgilin, bax, solundadı,
Sinəmi ömürlük çarpaz dağlayan,
Ay mənim sevgimi yetim saxlayan.

Sevincim kədərə astar tikilib,
Səbirli dözümüm göyə çəkilib.
Sevgin ürəyimdə bitib əkilib,
Ümidimə gələn yolu bağlayan,
Ay mənim sevgimi yetim saxlayan.

Ömrümə açılıb ölmün qapısı,
Saxla bundan belə sevgimə yası.
Sən idin ömrümün baharı, yazı,
Bənövşəyə qatıb məni qoxlayan,
Ay mənim sevgimi yetim saxlayan.

QAYITMADIN

Can atdım, çalışdım, sən qayıdasan,
Üfüqlər qayıtdı, sən qayıtmadın.
Ağrılar, acılar içimdə yatdı,
Ağrını, acını heç oyatmadın.
Qarışdın dənizdə ağ ləpələrə,
Ləpələr qayıtdı, sən hara getdin?
Səni bənzədirəm tər qönçələrə,
Elə birdəfəlik dilimdə bitdin.
Səni gözləməkdən gözüm yoldadı,
Səni axtarıram dağda, dənizdə.
Yazım da, yayım da sənsiz qış oldu,
Qəlbim isinmədi, qayıt əzizlə.

BİLMİR

Bir qanadsız quşdu xəyal,
Pərvazlanıb uça bilmir.
Huşum çaşıb dəm-dəm gəlir,
Qucaqlayır, quca bilmir.

Qələm yazmır küsüb varaq,
Dərdi-səri qalaq-qalaq.
Bükələyir yumaq-yumaq,
Öz içini açə bilmir.

Özü gəlir iz yanıma,
Qısılıbdır söz yanıma.
Çağırısam da öz yanıma,
Ayaq açıb qaça bilmir.

BİR DƏRYADA İKİ GƏMİ

Bir deryada iki gəmi,
Gəl birləşib birgə bataq.
Əsli-Kərəmə bənzəyək.
Kül olsaq da birgə yataq.

Tarixləşib tarix olaq,
Bir dərd çəkək bir sozalaq.
Bulud olaq leysan olaq,
Arzu kama birgə çataq.

Dünyaya meydan oxuyaq,
Sözümüzdə möhkəm duraq,
Hicranın bağrını yaraq,
Ömrü bir yerdə qurtaraq.

GECƏLƏR

Qəmli ürəyimin üstünə düşdü,
Aləmlə birgə qaldı gecələr.
Yol tapa bilmədim tifil sayağı,
Məni məndən yaman aldı gecələr.

Toranla bağladı görən gözümü,
Lal eylədi, deyəmmədim sözümü.
Təntimişəm, itirmişəm özümü,
Zülfünü çiynimə saldı gecələr.

Dolaşdırıb başımdakı xəyalı,
Unuda bilmədim dərdi-mələli.
Üstümə yağdırır sorğu-sualı,
Bəs mənə deyirdin laldı, gecələr?

QADASI

Dərdlərimin yaraların,
Amandı bağla, qadası.
Ürəyimdən qan süzülür,
Ovcunda saxla, qadası.

Ürəyində mən qocalım,
Gözlərində hey ucalım.
İcazə ver dərdin alım,
Dil deyib ağla, qadası.

Başıma odlar ələtdi,
Qəlbimi yaman göynətdi.
Davakün sən verən dərdi,
Vermisən yoxla, qadası.

Ömür başdan-başa xəyal,
Mən bir cavab, sən bir sual.
Küsdürmüsən, könlümü al,
Dur gəl qılıxla, qadası.

Hər addımda kövrəlirəm,
Səni ürəkdən sevirəm.
Çarəsin səndə görürəm,
Ox alıb oxla qadası.
Dərdi qılıxla, qadası.

ÜÇÜN

Kəhər köhlənimi yəhərləmişəm,
Bir dəli sevdanı mindirmək üçün.
Birbaşa çapacam düz ünvanına,
Həsrəti zirvədən endirmək üçün.

Baxıb təsəllimi səndən alıram,
Bizi qürbət əsir edib bəndinə.
Sən olan tərəfə hey boylanıram,
Eşqin yaman salıb öz kəməndinə.

Haçan yada düşsən yaş boğur məni,
Ürəyim bürüşür acı alma tək.
Tək qoydun meydanda çəkdin əlini,
Dondu sal buz kimi qəlbimdə istək.

Kəhər köhlənimi yəhərləmişəm,
Bir dəli sevdanı mindirmək üçün.
Birbaşa çapacam düz ünvanına,
Həsrəti zirvədən endirmək üçün.

OLSUN

Üzündəki yaş damlası,
Gül üstündə şehim olsun.
Nəfəsinin ab-havası,
Dağdan əsən mehim olsun.

Başına dolansın ürək,
Bulud dağa dolanan tək.
Üzündəki şəhdən dərək,
İlk aldığım behim olsun.

Məni görcək lap kövrəldi,
Vüsal yaşı nə gözəldi.
Baxışın qəlbimi dərdi,
Eşqdən küsən ehim olsun.

Eşqi əmanət saxlayan,
Səndən gözəl, mən çağlayam,
Məni köksünə bağlayan,
Dad eyləyən ahım olsun.

DÖZƏMMİRƏM SƏNDƏN AYRI

Nə bilirsən ki, dözüərəm,
Dözəmmirəm, səndən ayrı.
Elə bilirsən gəzirəm,
Gəzəmmirəm, səndən ayrı.

Min yol dəyib qayıdıram,
Sən durduğun bulaq üstə.
Min yol ölüb dirilirəm,
Sərilirəm torpaq üstə.

İndi görsən tanımazsan,
Bürüşmüşəm kal meyvə tək.
Heç bir yerə yozammazsan,
Görsən dözməz səndə ürək

Qəbrim nəyinə lazımdı,
Çöküb ağlama üstündə.
Buda mənim bəxt yazımdı,
Bircə yol dayan şəstimdə.

Əhd-peymanə lənət oxu,
Belə zülm, əzab olar?
Mən yazıram sən də oxu,
İman kitab-kitab olar.

GƏLƏR

Bu gün sevirənsə, yaşa fərq etməz,
Ömür yaz görməyib, qışa fərq etməz.
Yaş ötüb keçəcək, yaşa, fərq etməz,
Taleyim yatıbsa, işim zor gələr.

Yaşı sən bəhanə gətirmə gülüm,
Acını üstümə tökmə, mən ölüm.
Başıma bələdi, neyləyim, dilim,
Dillimdən başıma daşım zor gələr.

İstədim bir çələng hörəm telinə
Eşqin qurşağını vuram belinə.
Gözümdən al qumaş sərəm yoluna,
Görkəməimə ağlım, başım, zor gələr.

Dərdim çoxdu, dərdim girir gözümə,
Alışırım kül oluram közümə,
Dedim bəlkə səndə gəlləm özümə,
Ta səni sevməyə yaşım, zor gələr

DEYİLSƏN

Deyirsən sənindi, gəl al könlümü,
Bilirəm könlünü verən deyilsən.
Canım da dərdindən çıxsa, qadası,
Mənimlə sən ömür sürən deyilsən.

Ovsunlaya biləmmərəm qəlbini.
Ərköyünsən tapammaram dilini.
Dəlixoysan sıxammaram əlini,
Sən eşqimə tərəf gələn deyilsən.

İtib gəncliyimdə sevdiyim Nigar,
İndi saxtalaşmış, yoxdu düz ilqar.
Deyilib, dillərdə belə bir söz var,
Ölsəm də, mənimlə ölən deyilsən.

Nə mən İlham, sən Fərizə olmazsan,
Ölsəm əyər saçlarını yolmazsan.
Xəstələnsəm qayğıma da qalmazsan,
Ziyada dərdimi bölən deyilsən.

Qoy ürəyim belə köçsün dünyadan,
Azdırma yolundan, qərrib səyyadam.
Gül-çiçəkli bağ salınmaz dəryada,
Qəm əlindən, məni alan deyilsən.

QADASI

Qəriblik çox ağır yükdür, qadası,
Onu çəkən bilər, götürən bilər.
Bir qərib taleyin çoxdur xətası,
Xoş günü olsa da, həsrətlə ölər.

Qismətdi doğulan gündən bizlərə,
Qəm-qüssə qəribin qucağındadır.
Çəkilməz bir yükdür öndən bizlərə,
Hicran da qəribin sorağındadır.

Tənhalıq hakimdir qərib ürəyə,
Uzaşdırmaq olmur bir anlığa da.
Gücünü göstərir bütün istəyə,
Arxa-dayaq olur yamanlığa da.

Gözə görünməyir gözünün nəmi,
Hər zaman nəmlidir quruya bilməz.
Niyə yükləmişən ürəyə qəmi,
Dünyada xəşbəxtlər qarıya bilməz.

Qəriblik çox ağır yükdür, qadası,
Onu çəkən bilər, götürən bilər.
Bir qərib taleyin çoxdur xatası,
Xoş günü olsa da həsrətlə ölər.

ÖMRÜM YAZ QARINA BƏNZƏR

Təzə qar tək sob-soyuğam,
Meşin kimi bir oyuğam.
Mən dənizdə bir qayığam,
Ayaq qoysan suda batmır?

Cibim siçan yuvasıdır,
Havam qəvvas havasıdır.
Dərdim qəmin obasıdır,
Əlim ünə, haya çatmır.

Aranı dağa çəkirəm ,
Toranı, ağa çəkirəm.
Vətən sənə diz çökürəm,
Ürəyinə nəşə, yatmır?

NƏ OLAR

Gənclik illərimi könlüm istəyir,
O illəri bir də görəm, nə olar.
Qonur yaylağının nübar gülünü,
Dizimi qatlayıb dərəm, nə olar.

Bir anlıq o çağlar düşə əlimə,
Gedib çatam o dağların dilinə...
Düşəm boranına, axam selinə,
Göy atı səyirdib yoram, nə olar.

Atam məni haraylaya, qıylaya,
Hilal qağam qılıqlaya tovlaya.
Dəli sevda qəfil məni ovlaya,
Əsli sən ol, mən də Kərəm, nə olar.

SƏN OL

Pənah gətirmişəm rəhminə gülüm,
Gül açmış bağımın bağbanı sən ol.
Bu bağın ətrini səndən savayı,
Duyanım tapılmaz, gümanı sən ol.

Əl atıb dünyanın çərxini saxla,
Yaman kövrəlmişəm məni soraxla.
Subh çağı, şər ağzı, əlinlə yoxla,
Qiblə, qibləgahı imanı sən ol.

Qalan ömrü, dünya üzümə gülsün
Bu bəxtim taleyim sənle sevinsin.
Könlümün qubarı, qəmi silinsin
Ömrümün, günümün sarvanı sən ol.

Cənnət, cəhənnəmə, sənle gedərəm,
Behiştin ətrini haqdan istərəm.
Köksündə gül açıb səndə bitərəm
İmam Cəmillinin dövranı, sən ol.

İNCİMƏ

Eşqə sən salmısan məni a zalım,
Gündə bircə dəfə görüm, incimə.
Yeddi qat sevgiyə hörmüsən məni,
Yolunda pünhanca ölüm, incimə.

Vəfalısan bircə dəfə məni gəz,
Əkdiyim gülləri qoxlamaz bir kəs.
Vəfalı olubdu Abbasa, Gülgəz,
Varmı belə vəfan, bilim, incimə.

Nəfəsinlə ətir payla üstümə,
Yaxına gəl, söz toxuyum dəstinə.
Cəllad kimi sən dayanma qəsdimə
Demə yoxdur ayrı yolum, incimə.

PƏRİ

Sən niyə qorxursan günahlarımdan?
Dilin topuq çalır düz sözə sarı.
Qırağa çəkildin pənahlarımdan,
Pozulub dağıldı ömrün axarı.

Bəxşeyiş etmişdim, ömrümü sənə,
Eşqimin dilinə dil verən pəri.
Qayıt bir nəzər sal keçən günlərə,
Sevgimin əlinə gül verən pəri.

Ömrüm payız fəsli xəzan yaşıdır,
Çatdırıb özünü ömrümün sonu.
Bircə arzum qalıb, qolunda ölmək,
Özümlə aparam gedəm arzumu.

SEVGİNİN DİLİNİ MƏNƏ ÖYRƏTSƏN

Əzəldən məhəbbət dəlisiyəm mən,
Sevən bir ürəyin ölüsüyəm mən.
Sən hara səsləsən gələsiyəm mən,
Sevginin dilini öyrətsən mənə.

Bağ-baxçamda sənə çələng hörərəm,
Dərdlərini özcə dərdim bilərəm.
Eşq atını düz yanına sürərəm,
Sevginin dilini öyrətsən mənə.

Deyən yazılmışam alın yazına,
Dözmək olmur işvəsinə, nazına.
Qurban ollam sinəndəki sözünə,
Sevginin dilini öyrətsən mənə.

Ölməmək olarmı sevgi yolunda,
Sənin körpən olum saxla əlində.
Əzbərə dönərəm şirin dilində,
Sevginin dilini öyrətsən mənə.

Bil şəklini gözlərimlə çəkəcəm,
Bəyənməsən sözlərimlə çəkəcəm.
Qəlbimə kəfənsiz səni bükəcəm,
Sevginin dilini öyrətsən mənə.

Qoymazsan qalmağa həsrət izini,
Yerə qatlayarsan qəmin dizini.
Söndürərəm ayrılığın közünü,
Sevginin dilini öyrətsən mənə.

Kimdən öyrənmişən kamil sevgini?
Mənə öyrədərsən dərsi, bilgini.
Açaram sən adlı sevgi sərgini,
Sevginin dilini öyrətsən mənə.

QARA QIZ

Belə bir güc verə yaradan mənə,
Bütün dərdlərini alam, qara qız.
Yandıram köksünü eşq atəşiylə,
Alışan könlündə qalam, qara qız.

Ürəyində pərdə-pərdə dil açam,
Eşqə könül verəm xoş ətir saçam.
Çağırısan uşaq tək yanına qaçam,
Könlünə əbədi dolam, qara qız.

İsnişəsən mənə həddən ziyada,
Səninlə dolanam ömrü piyada.
Həmdəməyim olasan bu gen dünyada,
Qəlbinin loğmanı olam, qara qız.

Sinəndən sallanan eşq-ataş olam,
Kirpiyində bircə damla yaş olam.
Bəlkələrdən dönüb sənə baş olam,
Sevgi dünyasına dalam, qara qız.

Sevgi dağdı, dumanlıdı, çənlidi,
Saçlarımız qrovlanmış, dənlidi.
Yırğalanmır, özün quran nənnidi,
Qucağını beşik biləm, qara qız.

ƏZİZİM

Ay insafsız, həyatımdan gedəli,
Nə çəkmişəm, anmısanmı, əzizim?
Üstümə günəş tək şölə salırdın,
Niyə gəndən dolanmısan, əzizim!

Həsrətindən ağlar qalıb gözlərim,
Dəhanımdan düşüb itir sözlərim
Yaxına gəl, taleyindən söz dərim,
Çox uzaqda dayanmısan, əzizim!

Şux qamətli olammıram nə fayda,
Oturmağa yer tapmıram sarayda.
Kədər ilə canım durur bir sayda,
Əzalarımə paylanmısan, əzizim!

XƏYALIMDA... RÖYADA

Sevib sevilməyin olar qədəri,
Kor olsun bəxt yazan yazıb nələri.
Səni axtarmaqdan oldum sərsəri,
Gündüz xəyalımda, gecə rüyada.

Çox zalımdı əvvəlindən zamanda,
Yol tapmadım qaldım qatı dumanda.
Qarşımdasan hər gözümü yumanda,
Gündüz xəyalımda gecə rüyamda.

Məhəbbət göstərən qiyafətə bax,
Hicran bəzək vurub, həsrət çıl-çıraq.
Xəyalın yoxlayır hamıdan qabaq,
Gündüz xəyalında, gecə rüyada.

UZAT ƏLLƏRİNİ...

Uzat əllərini əlimə çatsın,
Bir az yaxın olum, qız, ürəyinə.
Tamarzı ömrümüz vüsala çatsın,
Vaxtıdır yetməyin biz, diləyinə.

Bəxtimiz gətirdi bu xoş zamanı,
Həsrət sızıldasın, od alıb yansın.
Qoy xoşbəxti olaq biz də dünyanın,
Nəfəsim ətrindən doyub ovsansın.

Bir ömrə bərabər bilək bu anı,
Əli uzanıqlı qalmayaq barı.
Tərsinə çevirdik keçən zamanı,
Tapdıq ömrümüzdə itən baharı.

YER OLA BİLMƏZ

Səni aldatmaram, tora salmaram,
Sən olan ürəkdə dərdə yer olmaz.
Sən vəfalı çıxsan, vəfan bəsimdi.
Həyatın novrağı heç də pozulmaz.

Dərdini ver, bölüm sənin dərdini,
Qoy düşməsin yad ellərdə dərdünə.
Büküm sevinc qucağına dərdini,
Bir xəbər al sevincimin dərdi nə?

Ürəyimin özəyində yaşasan,
Səmadan yer, torpaqdan yer istəmə,
Taleyimin bəzəyində yaşarsan.
Sən ocaq istəmə, sən pır istəmə.

Gülmə taleyimin kəm gərdirinə
Sən məni çətin ki, başa düşərsən,
Bu sevgi oynunda zər tək atılsan
Qeysin Leylisinən qoşa düşərsən.

İTİRDİ

*Xəstəxanada qız tez-tez otağın qapısını döyüb
fikrimi pozan anı yaranan hisslərdir*

Sənin bu dərmanın mənim dərdimə,
Məlhəm ola bilməz, qız, ola bilməz.
Başımın üstünü kəsib tənətmə,
Sənin gözəlliyinə söz ola bilməz.

Qalacaq sərgəndər yarımçıq qalsa,
Qafiyə itəcək söz dolaşacaq.
Dərmanın zamanı yenə olarsa,
Şərin zamanına yer qalmayacaq.

Sən imkan vermədin şeir yazmağa,
Sel təki ilhamım axıb gedirdi.
Vaxtım çox olardı dərman atmağa,
Səs-küyün şerimi töküb itirdi.

DƏYİB OYADIR

Bülbülün nəfəsi dəyib oyadır,
Tikanın altında yatan gülləri,
Kimsə də xətrinə dəyib, bilmirəm,
İttiham eyləmə sevgililəri.

Güldən ötrü neştər dəyir bülbülə,
Bu zaman gülün də rəngi saralmır,
Oxumaq bəxş olur o şirin dilə,
Gül həzin nəğmədən həzz alıb qalır.

Bülbül nəğmə deyir can ağrısından,
Ətrafı ağladıb lərzəyə salır.
Ömrünü tapşırır gülə bu andan,
Çatır arzusuna gül üstə qalır.

BUDAĞIMDA

Həsətimsən, kamanımsan,
Bir nəğməsən dodağımda.
Bar versən də istəyimlə,
Hələ kalsan budağımda.

Gül gülşənim nargiləm ol,
Gözümdə bir cüt giləm ol.
Ürəyimə sən məlhəm ol,
Dolan hər an sorağımda.

Dərddən-sərdən uzaq dayan,
Arzumun rənginə boyan.
Lap olsan da şahmar ilan,
Bəsləyəyəm qucağımda.

BİTDİ

Acı mürğü gözlərimi bağladı,
Sevgimi gözümdən salıb itirdim.
Bu an məni bir ömürlük dağladı,
Niyə xəyallara dalıb itirdim?

Nəhəng idim cılızlaşdım, sozaldım,
Acı mürğü həyatıma qəsd etdi.
Paslı qıfıl kimi paslandım qaldım,
Eşqim məhəbbətim beləcə bitdi.

Ayrılıq atını üstümə sürdü,
Zaman sayaqladı kəməndə saldı.
Hicranla qərıblıq bənd oldu mənə,
Taleyim məni də bu fəndə saldı.

DƏN-DƏN

Dünyamı verərdim sən istəsəydin,
Olardım sevginin saçında dən-dən.
Sən məni demədin, nə istəmədin,
Səni qopardardım yaddan, özgədən.

Çaşqın xəyalımı cəm eyləyərdim,
Axtarıb tapardım səni bu yaşda.
Leylinin yanında səni öyərdim.
Özün söyləyərdin məni bağışla.

Onda biləcəksən kimdədi günah,
Sən məni günahkar bilməyəcəksən.
Özü də şahiddir sevgiyə Allah,
Sən mənsiz heç zaman gülməyəcəksən.

VERƏRDİM SEVGİMİ, SƏNƏ VERƏRDİM

İstəsən qurbandı sənə bu canım,
Verərdim sevgimi, sənə verərdim.
Yoxdur nə dövlətim, varım, imkanım.
Verərdim, sevgimi sənə verərdim.

Sevmək taleh qismətidir əzizim,
Səsinə köçəydi ömürlük səsim.
Nəbizinlə cüt vuraydı nəbizim,
Verərdim, sevgimi sənə verərdim.

Bir sevginin kamı bizlər olardıq,
Bizdə mələklərlə birgə qalardıq.
Qanad açıb səmələrə dalardıq,
Verərdim, sevgimi sənə verərdim.

GÖYNƏYİR

Karvan boyda kədər gəlir,
Hicran köçümdə göynəyir.
Açammıram, bükəmmirəm,
Dərdim içimdə göynəyir,

Sən doğmamsan yoxsa yadım,
Yaman yerdə axşamladım.
Kəsdi üstümü cəlladım,
O da seçimdə göynəyir.

Daha gecdi, hər gün yalvar,
Yolumuza yağdı ağ qar,
Qəmdən biçdin mənə paltar,
O, da biçimdə göynəyir.

HİCRANIN

Hicran ovçu, sinib güdür sevgimi,
Amandı qoymayın yaralayacaq.
İnsafı-mürvəti olmaz hicranın,
Sevən ürəkləri paralayacaq.

Düşməndi sevincə əzəldən hicran,
Qoyub sapandına bulayıb atır.
Kədərdə, qüssədə böyüyür bu an,
Bu necə bazardı havayı satır.

Sevinc bulağının quruyub gözü,
Məhəbbət də qalıb qəm hasarında.
Yaxın gəl, özünə deyim son sözü,
Sən də məni satdın eşq bazarında.

ÜRƏYİMİN ÜSTÜNƏ

Bircə anlıq rahatlaşım dincəlim,
Başını qoy, ürəyimin üstünə.
Dinlə sənə dərdlərimi söyləyim,
Cəhd göstərmə taleyimin qəsdinə,
Başını qoy, ürəyimin üstünə.

Nəfəsimdən sevinc payı götürsün,
Məhəbbəti köksün altda ötürsün.
Pozulmayan təzə novraq gətirsin,
Şuxluq versin qamətinə şəstinə,
Başını qoy, ürəyimin üstünə.

Bir anlığa qoy unudum dərdini,
İnan mən tək, kimsə bilməz qədrini.
İnsafa gəl bir azca bas səbrini,
Gül bağlasın tellərinin dəstinə,
Başını qoy, ürəyimin üstünə.

Söylə kimə nə qalacaq dünyadan,
Zalım qızı, yatma, ayıl rüyadan,
Bu abırdan, bu ismətdən, həyadan,
Bir həzz alım, göz yetirim məstinə,
Başını qoy, ürəyimin üstünə.

Saat 6 -00 da

GƏLİB ÇATDI

Nolar, əllərini çəkmə əlimdən,
İllərlə gəzdiyim, gün gəlib çatıb.
Ayrılıq sinəmi şan –şan eyləyib,
Dərdimi yox edən an, gəlib çatıb.

Sözlərim gül açıb qöncələşibdi,
Ürəyim sevincdən külçələşibdi.
Həsərdə kövrəlib incələşibdi,
Sevirəm söyləyən ün, gəlib çatıb.

Sevincdən kükrəyib aşıb – daşıram,
Acı günlərimlə vidalaşıram.
Vüsəlın, özüylə qucaqlaşıram,
Od alan hicranım, yan, gəlib çatıb.

17.12.2015

ÜSTƏ

Bir ömürdü gözləyirəm, əzizim,
Ürəyimdən sənə gələn yol üstə.
Qəlbini qəlbimə büküb saxlayıb,
Əhdi-peyman bağladığım dil üstə.

Bulaqdan su atdın qəfil üstümə,
Tüstün çıxdı qovuşdular tüstümə.
Səni hördüm gül çiçəyin dəstinə,
Qarışdırdım gül ətrini gül üstə.

Qorumuşam bəbək kimi, göz kimi,
Sirli qalıb açılmamış söz kimi,
Yapışmısan bağrım üstə köz kimi,
Yaşayırsan ürəyimin bil üstə.

Dərdə möhnət istəyirəm, a zalım,
Yaralara məlhəm eylə sağalım,
İndən belə saxla qoynunda qalım,
Qoy daşayım məkanıma qol üstə.

Cəmillinin başa çatsın həsrəti,
Vüsəlinə özü satsın həsrəti,
Birdəfəlik kəsib atsın həsrəti,
Bu ikimin on yeddinci il üstə.

OLSUN

Canımın laylası, dərdimin himni, -
Başımın bəlası, insafın olsun.
Od aldım odundan hələ yanıram,
Köksümün sobası, insafın olsun.

Əlin yüngülüymüş çoxaldı dərdim,
Dolaşdı kələfim, boş qaldı əlim,
Səni haraylayır hələ də dilim,
Eşqimin sonası, insafın olsun.

Gah yuxuda, gah xəyalda gəlirsən,
Dərdə salıb qeylü-qalda gəlirsən.
Yox cavabım, min sualda gəlirsən,
Könlümün dünyası, insafın olsun.

Bir çəngə sevincə həsrət qalmışam,
Hey hicranın saçlarını yolmuşam.
Qəfəsdə sızlayan bülbül olmuşam,
Sevgimin mənası, insafın olsun.

Gizlicə-gizlicə dərdinə yandım,
Qorxunun altından sənə boylandım.
Mən sevdim, sən eşqin zalımı oldun,
Ömrümün xətası, insafın olsun.

SEVGİMİ

İnansan dərдинə dərman olaram,
Qısa bir ömrümü sənə qalaram.
Həsətin əlindən səni alaram,
Çəkib qaldıraram göyə, sevgimi.

Ömrünə, gününə elə dolaram,
Göydə ülkərimdən qoşa qalaram.
Özüm axmağıma razı olaram,
Ancaq axıtmaram çaya, sevgimi.

Sevincə bükərəm “qərəmətini”,
Qanıma qataram saf niyyətini,
Kim verər mənim tək də qiymətini,
Bərabər tutaram aya sevgimi.

Gül ətirli baharım ol, yayım ol,
Çağıranda harayım ol, hayım ol,
Yaradandan dərgahım ol, payım ol,
Salaq əbədilik saya, sevgimi.

NƏ VERDİ Kİ?!

Sevgi dedim yola çıxdım,
Sevgi mənə nə verdi ki?!
Açdım, qara çıxdı baxtım,
Sevgi mənə nə verdi ki?!

Xoş ədadan nazdan oldum,
Qış istədim yazdan oldum,
Çox istədim, azdan oldum,
Sevgi mənə nə verdi ki?!

Ürəyimdə ox yarası,
Başımda sevda qarası.
Hey çəkirdi can yangısı,
Sevgi mənə nə verdi ki?!

Buraxmayır o yaxamı,
Ərşə çəkibdir yuxumu.
Çeviribdi bəxt çarxımı,
Sevgi mənə nə verdi ki?!

Addım-addım kölgə-kölgə,
Dolanırdıq yenə birgə.
Bir dəli sevdadan özgə,
Sevgi mənə nə verdi ki?!

Dərim qaldı kolda-kosda,
Bəxt saxladı məni yasda.
Qəmdən çələng dəstə-dəstə,
Sevgi mənə nə verdi ki?!

NEYLİM

Hər zaman ürəyim qalır səninlə,
Hey fikrə xəyala dalır səninlə.
Dirilir səninlə, ölür səninlə,
Səndə ki, yadına salmırsan, neylim.

Küskün taleyimə sitəm etmə gəl,
Bu qərib qəlbimdən uzaq getmə, gəl.
Yad əllərdə qönçələnib bitmə, gəl,
Eşqin ağuşuna almırsan, neylim.

Dərd qəbul eyləmir, dərddən uzağam,
Sərgəndərəm, bu dünyadan qaçağam.
Demirəm ki, hər kimsədən qoçağam,
Ürəyimlə birgə qalmırsan, neylim.

Yara çoxdu, Cəmillinin cismində,
Ürəyim yaşayır sənin ismində.
Bir İmam var qəlbdən çıxan tüstündə,
Mən soluram, sənsə solmursan, neylim.

VAXTIM OLAR

Əgər könül versən gülüm,
Yoxlamağa vaxtım olar.
Sən qızılgül, mənsə bülbül,
Qoxlamağa vaxtım olar.

Yanılmaram seçimimdə,
Məhəbbətim, sel gücündə.
Olsan qəlbimin içində.
Saxlamağa vaxtım olar.

Yaşımın oğlan çağıyam,
Ömrümün gülşən bağıyam.
Eşqin qaynar bulağıyam,
Çağlamağa vaxtım olar.

Gəl çataq arzu diləyə,
Səni sevim öyə-öyə.
Əyər çıxsan sonsuz göyə,
Bir qalmağa vaxtım olar.

Məftun etdi, gül yanağın,
Yandıraq ilham çırağın.
İkimizin bəxt ocağın,
Qalamağa vaxtım olar.

İmam olub hayıl-mayıl,
Hər cəfana ollam qail.
Ləblərini, ay hamayıl,
Yalamağa vaxtım olar.

GÜLÜM

Arzum, kamım ancaq budu,
Səninlə qalaydım, gülüm.
Sənəndəki bar-bəhərdən,
Bir həmdəm hörəydim, gülüm.

Ömür sənə xoş olardı,
Pozulmaz yaddaş olardı.
Dərdin gözü yaş olardı,
Bir ömür sürəydim, gülüm.

Ömrə bahar yaz gələydi,
Duyğulu avaz gələydi,
Bu dünyada üz güləydi,
Xoş dövran görəydim, gülüm.

MƏNİM OLSAYDIN

İnamımı yaşamaqdan kəsməzdim,
Taleyimdən inciməzdim-küsməzdim.
İlham pərim dinclik tapıb susmazdı,
Mənə qismət olub, mənim olsaydın.

Bir sində dayanıb dura bilərdim,
Bütün rəqiblərimi yora bilərdim.
Mın ömrü gənc başa vura bilərdim,
Mənə qismət olub mənim olsaydın.

Sevinc kədərimi ayaqlayardı,
Bütün duyğularımı şən saxlayardı.
Məhəbbət qəlbimi qılıxlayardı,
Mənə qismət olub, mənim olsaydın.

Nə dərdim olardı, nə qüssə, qəmim,
Əlimdə olardı ömürlük çəmim.
Bardan üzülməzdi bağ-bacam zəmin,
Mənə qismət olub, mənim olsaydın.

Dizimin taqəti heç azalmazdı,
Əkdiyim güllərin rəngi solmazdı.
Vallah, bu dünyada arzum qalmazdı,
Mənə qismət olub, mənim olsaydın.

Qalmaz ürəyimdə sevgi sazağı,
Sağalar sinəmdə məhəbbət dağı.
Qismətim olardı sevgi qucağı,
Mənə qismət olub, mənim olsaydın.

Lazımım olmazdı dünyanın varı,
Heç də danlamazdım əhdi ilqarı,
Ömrü şirin başa vurardım barı,
Mənə qismət olub, mənim olsaydın.

AYRILIQ YAŞINA QARIŞDI LEYSAN

Ayrılıq dəminin qismətinə bax,
Sevgi sızıltısı göylərə qalxdı.
Leysanla göz yaşı qucaqlaşaraq,
Torpaq dilə gəldi bu nə cür ahı?

Gözün yaşlarına qarışdı leysan,
Tutdu qucaqladı ayaqlarımı.
Taleyimlə üsyan etdi yaradan,
Qoydu qabağıma günahlarımı.

Dedi: sən dönüxsən, sən vəfasızsən
Məndən o göylərə şikayət etmə.
Çəkmədin əziyyət çox cəfasızsən,
Nə üsyan, nə də ki, qiyamət etmə.

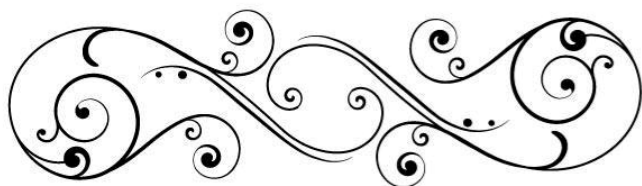
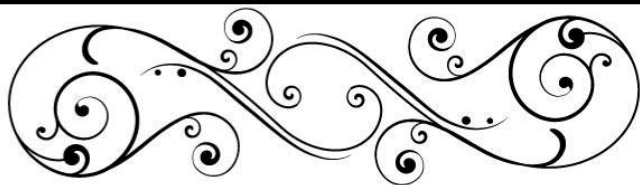
QADAN ALIM

Məni gəncliyimə dolandıran qız,
Könlümü əmanət al, qadan alım.
Müqəddəs saydığım and yerim oldun,
Həmişə zirvədə qal, qadan alım.

Necə də təbii yaranmısan sən,
Dağların mehiylə daranmısan sən.
Günəşin nuruna boyanmısan sən,
Üstümə bir işıq sal, qadan alım.

Həmişə istəclin bil Cəmillini,
Heç yanma, aparsa sel Cəmillini.
Yaddaşa yazacaq el Cəmillini,
Sadə ürəyimə dol, qadan alım.

Qarışıq şeirlər

*Danışmadım heç vaxt nahaq,
Düz söz məni etdi qınaq,
Sən taleyə, qismətə bax,
Elə bizi qocaldarmış.*

QAYITDI

Çoban qardaş, tütəyinin səsindən,
O gəncliyim silkələndi, qayıtdı.
Ruhum doldu, təbim coşdu bulud tək,
Yağış kimi səpələndi, qayıtdı.

“Kığ”, “baldırğan”, “çaşır” yaman ləzizmiş,
“Ayğır bulaq”, “Sarı suyum” əzizmiş.
Sən demə ki, uşaqlığım dənizmiş,
O illərim ləpələndi, qayıtdı.

Üz tutum gəncliyə təzədənmi mən,
Paymı verdin o dağların köksündən!?
Cövlana gətirdin ürəyimi sən,
Məhəbbətim təzələndi, qayıtdı.

Qonşu qızı varlığımın dünyası,
Sən olmusan dərdlərimin qalası.
Bir gül imiş o dağların lalası,
Yad əllərdə ləkələndi, qayıtdı.

Mənə qarşı zalım oldu bu dünya,
Gözümdə çiçəktək soldu, bu dünya.
Ay Cəmilli, kimə qaldı bu dünya.
Dərd sinəmdə təpələndi, qayıtdı.

BALA YAR

Təcnis

Yaralıyam qoy beşiyə layla de,
Məlhəm eylə, yaraları bələ, yar.
Yar yanında olacaqsan üzü ağ,
Bəxt-taleyin görmüyəcək, bəla yar.

Gözümdə üstünsən dünya varından,
Ayrı tutma məni sevda varından.
Mənə bir köynək ol can divarından,
Anam ol, mən də ki, olum, bala yar.

İmam olub, bir ömürlük qulun yar,
Bəd gələndə ildə salar qulun, yar¹.
Dastanında söyləyəcək qul Nigar,
Bir könüllə bələnərik, bala, yar.

¹ “qulun, yar” burada il bəd gələndə ona el arasında ilin qulunlamağı deyirlər.

O XALA

Təcnis

Zalım oldu, sitəm etdi Sevdaya,
Yetim qoydu məhəbbəti, o xala.
Əzalarım oxalanmaq istəyir,
İnsafa gəl o qəlpəmi, oxala.

Göz yaşımlla qucaqlaşdı üz ündə,
Yuyub keçdi təravətin üzün də.
Can dediyim nazəninin üzündə,
Zaman qıydı, həsrət qaldım o xala.

Məktubunu qar üstündə, qara yaz,
Əzəl gündən qismət imiş qar, ayaz.
Kim demişdi, bu sevgini qara yaz,
Bu günümdə ürəyimi, ox ala.

QARDAŞ

Salman Qaraların "Köksüz qayalar" kitabını oxuyarkən

Kəlbəcər çıxmayıb bir an yuxundan,
Hər gecə yuxunda görmüsən qardaş.
Gənclik illərindən dünyanın qəmin,
Hicran bağçasından dərmisən, qardaş.

Yazdıqların bir əsərdir dağlardan,
Ömrə günə yadigardı dağlardan.
Sahibsiz, yiyəsiz viran bağlardan,
Dərdini çələng tək hörmüsən, qardaş.

Yurdu viran qalsın yağılardan da,
İmam özün tapıb ağrılarında.
Həsərət boy atıbdı duyğularında,
Misralar üstünə sərmisən, qardaş.

ŞAİR

Elşən Əzimin "İllərin o tayında" kitabını vərəqlərkən

Vətən həsrətindən, yurd yangısından
Yenə də çat-çatdı dodağın, şair.
Allah nicat versin vətənə gedək,
Gəlsin Kəlbəcərdən sorağın, şair.

Çiçək də sevinsin, gül də sevinsin,
Çaylar aşıb-daşsın, sel də sevinsin.
Qayıdaq o yurda el də sevinsin,
Gülsün üzümüzə torpağın, şair.

Bir şirin ləhcən var, bir şirin dilin,
Qeyrətlə qoyulub sənin təməlin.
Yolunu gözləyir hər oban, elin,
Yansın, şölələnsin çırağın, şair.

BU FƏLƏK

Qoydu sapandına buladı atdı,
Gülşəndən, xəzana məni bu fələk.
Sağlam doğulmuşdum pozuldu növraq,
Saldı dərd-dərmana məni bu fələk.

Yuxumda görürəm od ocağımı,
Dolanıram xəzan ömrün bağıni.
Sinəmdə çal-çarpaz vətən dağını,
Çatdırsın ozana, məni bu fələk.

Müşkül ömrün yaxşı olmaz bil halı,
Kimsə bəyənərmi xəstə əhvalı.
Ömür verdin oda başı bəlalı,
Tapşır! Bəxt yazana, məni, a fələk.

HAQQ

Seyid Əkbərə həsr edirəm

Zənvər oldun yolun haqqın yoludur,
Kəsməyəcək ətəyindən əli, haqq.
Yaşayırsan huri-qılman dilində,
Lal eyləməz düz danışan dili, haqq.

Öyrətmisən can əziyətə tablaşar,
Zehnin, fikrin ürəyinlə yollaşar.
Sən mətinsən, dərd büdrəyər dolaşar.
Dürüst salıb sinəndəki yolu, haqq.

İmam da üz tutub haqq dərğahına,
Aləmi titrədən Şahlar Şahına,
Mələklərlə dolan göylər mahına,
Halallara düz göstərib yolu, haqq.

ARZU

Ölüm haqqın qismətidir,
Allah zülmündən saxlasın.
Üzülməsin məhəbbətim,
Balalar tez-tez yoxlasın.

Görüb çəkdiklərim bəsdı,
Mənasız ömür əbəsdı.
Tələh gəncliyimdən kəsdi,
Çevrilib dala baxmasın.

Bir kimsə çatmaz fəryada,
Yox etibar dosta, yada.
Ölənəcən bu dünyada,
Ağlım başımdan çıxmasın.

YA QİSMƏT

2017-ci ildə ayağım sınında yaranan hisslər

Demə gileyliyəm ömürdən - gündən,
Ölməyirəm yaşamağın dərdindən.
Bərk qorxuram zəmanənin qəbrindən,
Qarışam selinə, axam, ya qismət!

Elə hazıram ki ağlamaq üçün,
Dünyanın çarxını saxlamaq üçün.
Bircə yol ətrini qoxlamaq üçün,
Kim bilir buradan qalxam, ya qismət!

Sərilmişəm döşəklərə yoldaşam!
Gülüm sənin gül boynuna sarmaşam.
Xəyal uçdu uzaqlara çaş-başam,
Bir də gözlərinə baxam, ya qismət!

Arzu istəyimə kaş ki çataydım,
Bir də sənin ağuşunda yataydım,
Bal yuxuna hərdən haram qataydım,
Köksünü-köksümə sıxam, ya qismət!

RASİM ƏKBƏROV

*Çox hörmətli, elin qəhrəman oğlu
Rasim Əkbərova həsr edirəm*

Yaradan yaradıb el qürurlusan,
Bulaq suları tək paksan, durusan.
Əməlinlə ululardan ulusan,
Hatəm saxalısan, Rasim Əkbərov.

Möhtəşəm qalasan, yenilməz ərsən,
Müqəddəs varlıqsan, ocaqsan, pirsən.
Sən xalqın oğlusan, xalqa gərəksən,
Hatəm saxalısan, Rasim Əkbərov.

Vətənə oğulsan aranlı, dağlı, -
Şah İsmayıl kimi, vətənə bağlı,
Sədan yayılıbdır səsli, soraqlı,
Hatəm saxalısan, Rasim Əkbərov.

Peyğəmbər nuru var üz camalında,
Xudam kömək olsun bu haqq yolunda.
Ağrı dağ duyuram ucalığında,
Hatəm saxalısan, Rasim Əkbərov.

Pozulmaz dostluğun dəyanətisən,
Ulu millətimin saf niyyətisən.
Kökünün, soyunun fəxarətisən,
Hatəm saxalısan, Rasim Əkbərov.

2017

YUSİF

Yusif Hüseynin “Gedəcəm” şerini oxuduqdan sonra

Qürbət yurda ömür vermə, amandı,
Kəlbəcərin bil gözləyir, a Yusif.
Biz də yurdçün alışıriq biləsən,
Yaramızı dərd közləyir, a Yusif.

Dədə Bəhmən yadigarı, yaşa sən,
Təsəlli tap, getmə yönü qışa sən,
Tezdir, vurma hələ ömrü başa sən,
Vətən səni əzizləyir, a Yusif.

Dəlidağım boyum-boyum boylanır,
Elin içi oyum-oyum oylanır,
“Bənövşəli”, nalə çəkir heylanır,
Dostlar səni hey izləyir, a Yusif.

“Taxta düzü” “İsti suya” dayaqdı,
Yaşamağın elin üçün mayaqdı,
Qayıdarıq o torpağa, bu haqdı,
El düşməni təmizləyər, a Yusif.

USTAD

Qərib Mehdiyə

Müqəddəs adındır dilimdə əzbər,
Sözüm yüklənibdir sözündən, ustad.
Şux qamətin, şirin dilin çox gözəl,
Sən elə böyüksən özündən ustad.

Sənə bu ilhamı vətənin verdi,
Cisminə köklənib vətənin dərdi.
Çox insanlar sözlərindən söz dərdi,
Şeir, söz öyrəndik yazından, ustad.

Örnək oldun bu millətə bu elə,
Sən buna qadirsən Dədə deyilə.
Deyən xəbərsizsən özündən hələ,
Artıqsan minindən, yüzündən ustad.

A FAZİL SƏNAN

Kitabların xoş təəssürat gətirdi,
Odlar diyarına, a Fazil Sənan.
Hikmətli ummansan dalğalanırsan,
Səs saldın cahana, a Fazil Sənan.

Ramellanı bir qəhraman eylədin,
Namiqin qəlbi də nurdu söylədin.
Haqqın dəhlizində durub inlədin,
Ucaldın hər yana, a Fazil Sənan.

Fəth etdin əl çatmaz zirvələri sən,
Yazarlar yanında çox-çox öndəsən,
İmam Cəmillinin sən qəlbindəsən,
Sinə gər zamana, a Fazil Sənan.

07.2016-cı il

DÖNDƏRDİ

Əzəldən bəd gəlmiş zəmanə kimi, -
Susub danışmayan dilə döndərdi.
Bağlasa da köbəyimi əliylə,
Lal sular altında lilə döndərdi.

Peşman oldu, toranlığa tulladı,
Dərd ağladı mizrabımda xalladı,
Qəm yükləyib, zindanlara salladı.
Ayı, günü yüz-yüz ilə döndərdi.

Taleyə heç sahib çıxmadı zaman,
Haqqsızlıq çərxinə eylədi qurban.
Mat qaldı, “maçıdı”, Cəmilli İmam,
Qarışqa günahı filə döndərdi.

OLSUN

Yaz, ey İmam, haqdan qırağa durma,
Ömrünü, gününü “müf” başa vurma.
Saxla yazdığını göyə sovurma,
Xalqının sevdası, köməyi olsun.

Əməllərin həmdəm olsun insana,
Yazdıqların cavab versin dövrana.
Sənlə fərəhlənsin ağbirçək ana,
Xeyirli duası köməyi olsun.

Xeyirxah işlərin Allah yoludur,
Bütün bəşəriyyət haqqın quludur.
Allah kəraməti sirlə doludur,
Hər azan sədası, köməyin olsun.

HAQQ SÖZÜ

Dişləri yeyilib, yağı qurtarıb,
Ulayır gərдіңin fırlanan çarxı.
Haqsızlıq əlində zamanı çatıb,
Canına düşübdü dünyanın qorxu.

A dünya, içində haqq sözü qalıb?
Yalan danışsan, yalan deyirsən.
Haqqa əməl edən dəhşət azalıb,
Sən niyə bəndənin haqqın yeyirsən?

Hamı çəkinməli bu gedişatdan,
Yoxsa ki, çatacaq axirətin özü.
Nanəcib salmasın haqq sözü atdan,
Gəlib yəhərləsin ədalət özü.

DAHA YAŞAMAĞIM BƏS EDƏR DÜNYA

Dərdimi çəkməyə anam da yoxdu,
Başımı qatmağa sonam da yoxdu.
Xoş ömür sürməyə canım da yoxdu,
Daha yaşamağım bəs edər, dünya.

Ömür keçirmişəm ağrı-acıyla,
Zülümlər çəkirəm vətən acıyla.
Başı ucaltsam da sözün tacıyla,
Daha yaşamağım bəs edər, dünya.

Uyumuşam soyuq daşın üstündə,
Dünya, qızınmadım sənin istində.
Boğulub qalmışam qatı tüstündə,
Daha yaşamağım bəs edər, dünya.

Oturub yemədin mənimlə çörək,
Məndən çəkib yedin xoş arzu, dilək.
Yaxın dur özünə deyim son istək,
Daha yaşamağım bəs edər, dünya.

Heç gedə bilmirəm səninlə yola,
Hər addım başında saldın zavala.
Bel də bağlamıram ağıl-kamala,
Daha yaşamağım bəs edər, dünya.

Dəmir gəzdirməkdən doymuşam cana,
Qolumu salmışam qəmin boynuna.
Bir ömrü yamanca saldın oynuna,
Daha yaşamağım bəs edər, dünya!

Öyrənə bilmədim yaltaq dərşini,
Anlıya bilmədim ovand tərşini,
Qoymadın açıla kəşdin “kədimi”,
Daha yaşamağım bəs edər dünya.

YALVARIRAM KÜSMƏ GÜLÜM

İMAM CƏMİLLİ

Niyə küsdün anlamadım,
Axı səni danlamadım.
Acı nəşə yollamadım,
Yalvarıram küsmə gülüm.

SÜDABƏ

Tez küsən, tez də barışa,
Biz bu yolu gedək qoşa.
Varsan ürəyimdə yaşa,
Sən küsdürdün məndə küsdüm...

İMAM CƏMİLLİ

Hər an yanımda görürəm,
Mənə öl desən ölürəm.
Dərdini, dərdim bilirəm,
Yalvarıram küsmə gülüm.

SÜDABƏ

Mən sənə girov əsirəm,
O, səbəbdən də küsürəm.
Sənin üstündə əsirəm,
Sən küsdürdün məndə küsdüm...

İMAM CƏMİLLİ

Talehimə bər-bəzəksən,
Min arzusən, min diləksən
Ürəyimdə saf istəksən,
Yalvarıram küsmə gülüm.

SÜDABƏ

Səndən çox sənə yanırım,
Varlığından boylanıram.
Saf qəlbinlə soylanıram,
Sən küsdürdün məndə küsdüm...

İMAM CƏMİLLİ

Qəlbi daş insan deyiləm,
Səni hər zaman öyürəm.
Eşqin, yolunda əyiləm,...
Yalvarıram küsmə gülüm..

SÜDABƏ

Dilində acılıq gördüm,
Başımı fırladı dərdim.
Yoxsa heç səndən küsərdim,
Sən küsdürdün məndə küsdüm...

İMAM CƏMİLLİ

Pozular dağılar nə var,
Məhəbbəti qoyma ağlar.
Ürəyimdə, yara bağlar,
Yalvarıram küsmə gülüm.

SÜDABƏ

Yandım alışdım bu aha,
Barışdım: batmam günaha.
Küsmərəm səndən bir daha,
Sən küsdürdün mən barışdım.

Gülsəfa ilə deyişmə

İMAM CƏMİLLİ

Gəl inan sən sölərimə,
Vurulmuşam gözlərinə.
Döndüm segimin əsrinə,
Səni sevib seviləcəm.

GÜLSƏFA

Təmiz duru pak qəlbinə,
Çevriləcəm həmdəminə.
Dönəcəm sevgi dəminə,
Məndə səni sevəcəyəm.

İMAM CƏMİLLİ

Bu sevgi dəhşətə dönüb,
Gəlib düz sənə dirənib.
Süzülüb gənclikdən gəlib,
Səni sevib seviləcəm

GÜLSƏFA

Talehim üzümə güldü,
Mən öldüm sevgim dirildi.
Eybi yox payızda gəldi,
Məndə səni sevəcəyəm

İMAM CƏMİLLİ

Könlümün çarəsi sənsən,
Səni sevirəm deyəsən.
Cəmillini sən öyəsən,
Səni sevib seviləcəm

GÜLSƏFA

Nəumud qoymaram səni,
Şad edərəm ürəyini.
Ölənəcən sevsən məni,
Məndə səni sevecəyəm

QADASI

İMAM CƏMİLLİ

Səadətli, günlərimi nə olar,
Gəl səninlə başa vurum qadası.
Bu qalan ömrümü, həsr edim sənə,
Varlığına da varlıq qurum qadası

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Gənliyimdə itirmişəm nəyim var,
İnanmıram geri gələm qadası.
Taledi, qismətdi, belə buyursa.
Sənlə dərdlərimi bölləm qadası.

İMAM CƏMİLLİ

Bahar nəfəsliyəm ləhçəli diləm,
Təzə pardaqlanmış gülsüz bülbüləm.
Bir arzum var oda sənə seviləm,
Sənə həmdəm olum qalam qadası.

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Məhəbbətin verməz bahar ətrini,
İlk sevgi tək biləmmərəm qədrini
Öz dərdimə yükləyəyəm dərdini,
Həsretini bir bir siləm qadası

İMAM CƏMİLLİ

Sən mənim bəxtimin novbaharısan,
Keşməkeşli ömrün düz ilqarısan
Gəncliyimdən bu sevgiyə yarısan,
İmamam qadanı alam qadası

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Bundan belə “gülümü” həmdəmin bil
Qayıtsaq gəncliyə? onda sev, sevil,
Aç bilsən ürəyimi buyur gəl,
Sənin qollarında ölləm qadası

HƏKİM

*Bakı veteranlar xəstəxanasının həkimi Gülnara
Mahmudovaya həsr etmişəm*

Siz çox etibarlı, saxavətlisiz,
Xuda şəfa vermiş əlin var, həkim.
Xəstənin dərdinə əlac var sizdə,
Mehriban, çox şirin dilin var, həkim.

Yaradan təbii yaradıb sizi,
Gözdən oxuyursan hər dərdimizi.
Bilirsən bacı tək sən qədrimizi,
Qəlbin tək çox geniş yolun var, həkim.

Olmusan bizlərin ümid çırağı,
Həmişə parləsın ömür varağı.
İmam hər an görsün səndə xoş çağı,
Qiyətini verən elin var, həkim.

BƏSTİ XANIM

Tərtərli Bəsti İsmayilovaya həsr edirəm

Sənə olan ürəyimi,
Paralama, Bəsti xanım.
Gəl arzumu, diləyimi,
Yaralama, Bəsti xanım

Göldən çıxmış sona sandım,
Eşqinin oduna yandım.
Sözümün üstə dayandım,
Uralama, Bəsti xanım.

İçirdin sevgi həbini,
Öyrətdin eşq məktəbini,
Yaradan verib təbimi,
Qoralama, Bəsti xanım.

Başını qoy qucağıma,
Yandırma dil dodağımı.
Qayıtmış gənclik çağımı
Qaralama, Bəsti xanım.

SÖZƏ BƏLƏYİB

Şalalə Dağlarqızının kitabını oxuyarkən

Ülvi hisslər ilhamını coşdurub,
Şeiri, sözü yaz ətrinə bələyib.
Dərin kamalından süzülüb gələn,
Bu dünyanı düz ətrinə bələyib.

Can verib şerinə dağların təbi,
Kəlbəcər yurdunun odur şəbnəmi,
Dolaşmır dilində şerin kələfi,
Sətirləri öz ətrinə bələyib.

Mənalər tökülür hər bir sözündən,
Parlayır günəşin nuru üzündən.
Dağlar ətri gəlir dağlar qızından,
Misraları qız ətrinə bələyib.

Xəcalətəm, şalaləyə baxmaram,
Qanım rəngli, şəl-laləyə baxmaram.
Gözüm toxdu Şəlaləyə baxmaram,
Cəmillini söz ətrinə bələyib.

GÜLÜM

Ömür-gün yoldaşıma

Kim deyir sən kimsən? - can sirdaşımsan,
Ömrümün bəzəyi, ləl, qaş-daşımsan.
Rəngarəng nəğməli gün yoldaşımsan,
Sənsən həyatımdan qiymətli, gülüm.

Beş çinar böyütdün kölgəsi üçün,
Onlar xeyir versin ölkəsi üçün.
Can qoydun onların bilgisi üçün,
Anaya xas olan ismətli, gülüm.

Olmaz hər kimsəyə bu halal qismət,
Qohuma, qonşuya göstərdin hörmət.
Var səndə pozulmaz ülvü məhəbbət,
Olmusan hər kəsə ibrətli, gülüm.

Sən yaşat İmamı öz hünərində,
İnsanlıq yaşayır səninin sərində.
Səbrin, təmkinin də öz qədərində,
Hər sözü kəlməsi hikmətli, gülüm.

DİVANI

*Bir yerdə Aşıq Şəmşir babamı yuxuda necə
görmüşəm, elə də qələmə almışam*

Şəmşir babam qonaq idi,
Xoş əhvalla bir yerdə.
Xızır donda görünürdü ,
Şux camalla bir yerdə.

Üzdə nur pərvaz edirdi,
İsmətli sində durub,
Var idi yüksək kürsüdə,
Zəh-cəlalla bir yerdə.

Huri-qılman vardır Püran,
Dolanırdı başına,
Möcuzələr göstərirdi,
Yanında yoldaşına.

Heç nə gizli saxlamırdı,
Deyirdi sirdaşına,
Sirr dağını oynadırdı ,
Pür kamalla bir yerdə.

Sidq ürəklə kim vardısıa,
Baş əyib səcdə qılır,
Bu ağılla, bu kamalla,
Alimlər məəttəl qalır.

Haqdan gələn mələklərlə,
Bir cərgədə dayanıb,
Onlar ilə nə xoş idi,
Əhvalı-halı bir yerdə.

Dərd əhliyəm qanım coşdu,
Öz babamı görəndə,
Ayrılmazdım bu yuxudan,
Əhvalımı biləndə.

Kaş ki gələ düz yanına,
Misgin İmam öləndə,
Tuta onun ətəyindən,
Onla qala bir yerdə.

ÇƏMƏNLİKDƏ BİR MƏN OLAM BİR DƏ SƏN

*Xaçmazlı Qızbəs xanım mənə belə bir şeir
göndərib, özü də cavab yazmağımı istəyib*

Qızbəs ORUC

Yamyaşıl göy meşə, sərin bir güşə,
Kol dibindən bizi güdə bənövşə,
Sındırma, ürəyim qiymətli şüşə.
Əzizləyə bizi yaşıl çöl-çəmən,
Çəmənlikdə bir mən olam, bir də sən.

İmam CƏMİLLİ

Həyatımın çəmi düşə əlimə
Ağ əllərin sığal çəkə telimə,
Həkk olmusan ürəyimə, dilimə
Buyur yaxına gəl, bu ürək, bu sən
Çəmənlikdə bir mən olam, bir də sən.

Qızbəs ORUC

Bu sevdadan ləzzət alam doğru-düz,
Bir ürəkdə ləçəklənək ikimiz.
Bu məhəbbət meydanında üzbəüz,
Qoy bürüsün hər tərəfi, duman-çən,
Çəmənlikdə bir mən olam, bir də sən.

İmam CƏMİLLİ

Əlimi sıx biz dayanaq beləcə,
Bizə həsəd aparırlar gör necə.
Qulağıma pıçıldadın indicə,
Məni sevən ürəyinə min əhsən,
Çəmənlikdə bir mən olam, bir də sən.

Qızbəs ORUC

Dünyanın ətrinə Qızbəsi bələ,
Bir ömür az olar bu gəlhagələ.
Sevgimiz gəncləşə ucala belə,
Sevdamızın saçlarına düşə dən,
Çəmənlikdə bir mən olam, bir də sən,

İmam CƏMİLLİ

Çaşar sevgi, belə dəli sevdadan,
Qazancım yox etibarsız dünyadan.
İstəmirəm heç ayılam röyadan,
Büllur buxaq, qaymaq dodaq, ağ bədən,
Çəmənlikdə bir mən olam, bir də sən.

QAYA BELƏ CAVAB SÖYLƏDİ

İt qayaya hürüyür,
Sanki qaya dillənir.
Səs aləmi bürüyür.
O səs, qayadan gəlir.

Səsi qaya qaytarır,
Ona söysən söyəcək.
Can söyləsən o dərhal,
Sənə can söyləyəcək.

Bala, cansız qayadır,
Nə dili var nə ağzı.
Oxusan oxuyacaq,
O da bunun avazı.

İstənilən insanın,
Söy nökər atasına.
Oda söyəcək sənin,
Olsada bəy atana.

AYBƏNİZ

(Bəstəkar Aybəniz Bəhramqızına)

Vayğamda əlləşdim sənlə
Qoy söyləyim yoz, Aybəniz.
Bir ömürlük qonaq saxla,
Kefim olsun saz, Aybəniz.

Sən bilirsən diləyimi,
Al əmanət ürəyimi.
Əsirgəmə istəyini,
Sən az eylə naz, Aybəniz.

Yaralara, məlhəm bağla,
Cəmillini belə saxla.
Dərdini elə qılıxla,
Qəmin dağıt, poz, Aybəniz.

OLUB

Səs üstündə söz yaranıb, nizam qurğu hökm olub,
Bərqərar olub su, torpaq, saxlayan bir çərx olub.

Bu gördüyün cəhi-cəlal, bərli-bəzəkli varlıq,
Yerdə, göydə hər nə varsa, bil qeyibdən həkk olub.

Gecə, gündüz lövbər salıb, tam kainat yaranıb,
Hər dünyanın arasında, sirli bir sərhədd olub.

Cənnət-cəhənəm, sirrinin, rəmzini söyləyirəm,
Haqq yolunu azanlara, tezmi, gecmi görk olub.

İmam Sadiq, Misgin Abdal bil şəcərəsindənəm, -
Yaradana şükr eyləmək Cəmilliyə dərk olub.

MƏNİ

Elə kövrək yazmısan, çəkir yaman dara məni,
Bir dərdimi min eylədi, saldı of, azara məni.

Bivəfaya bel bağlayıb, inildəmə nazlı Nigar,
Bu qəlbimi şan-şan edib, öldürür bu yara məni.

Hardan bilsin zalım qızı, az çəkirəm dərdi-qəmi,
Bu çarəsiz misraların, sürükləyir gora məni.

Məhəbbətdən də dağlıyam, gözlərimdən qan yaş gəlir,
Hər tərəfim od-alovdu, atır yanan qora məni.

Gəl özünü qurban demə, izin ver qurbanın olum,
Bil sənə qurban olmasam, salar intizara məni.

Qısa bir ömrü gülüm, İmamda küskün yaşadı,
Uğursuz eşqin qisməti, həsrət qoydu yara məni.

İSTƏMİRƏM

Qeybə çəkildi sevincim, bu ilqarı istəmirəm,
Uçurdu eşqin tağını, belə narı istəmirəm.

O, elə vurdu qəlbimə, sağalmayan min yaranı, -
Boş-boşuna çəkdiyim ahu-zarı istəmirəm.

Getməsin keçmişdəki, eşqi-məhəbbətə ağlın,
Eşqi şöhrətə dəyişən, bu tək yarı istəmirəm.

Gülünə günə qoydular, Məcnunun məhəbbətini,
İndi saxavətsiz olan, bu bazarı istəmirəm.

Bəs eyləyəər Cəmilliyə, çəkdiyi eşqin dağını,
Yarıssa da boynumdan, tər nubarı istəmirəm.

GÖRMÜRƏM

Dərdləşirəm öz-özümlə,
Bir yerdən guman görmürəm.
Haqq iynənin ucu boyda,
Mən haqda yalan görmürəm.

Oğlan qızdı, qız oğlandı,
Pulçün kişi özün dandı,
Ayağımın altı qandı,
Amma nahaq qan görmürəm.

İnsafımız itib, batır,
Ürəyimdə dərd-qəm yatır,
Ümidləri nadan satır,
Amma ki, nadan görmürəm.

SƏNİN HAQSIZLIĞINA BELƏ CAVAB VERİRƏM

*Mənim haqqımda özümə yaxın bir yoldaş
xoşagəlməyən dediyi sözə cavab olaraq yazmışam.
İzahata ehtiyac yoxdur.*

Yaxşı əməllərinə ürəkdən sevinmişəm,
El obanı görəndə uşaq tək kövrəlmişəm.
Sənin şan şöhrətini özümünkü bilmişəm,
Sənin haqsızlığına belə cavab verirəm.

Zərrəcə uğurunu, öz uğurum bilmişəm,
Özümə sirdaş bilib yaddaşa döndərmişəm,
Tərif verib xalqımı sənə küsəndirmişəm.
Sənin haqsızlığına belə cavab verirəm.

Aşağılamaq yaramaz sən məni, mən də səni,
Səndən çox çəkirim mən, bil ki, sənin qəhrini.
Yaşadıram vətəndə girov qalan əsrini,
Sənin haqsızlığına belə cavab verirəm.

Vəsiyyətdi babamdan biri-birə dəyməyək,
Özümüzdən yan keçib yadları da öyməyək.
Bircə tikəmiz olsa, onu bölüb bir yeyək,
Sənin haqsızlığına belə cavab verirəm.

Yaxşı bilirsən dostum, mən miskil Abdallıyam,
Haqq Ədalət yolunda can qoymuş halallıyam
Cənab Əli eşqiylə çox dərin kamallıyam,
Sənin haqsızlığına belə cavab verirəm.

Qeyrətli babaların düz rəmzində görürəm,
Gəlib etiraf etsən səni aqıl bilərəm,
Mən də sənin gözündə özüm təki sevilərəm,
Sənin haqsızlığına belə cavab verirəm.

Bunu mən gözləməzdim sənin şirin dilindən,
İndiyədək razıyam bütün əməllərindən,
Söylə, nə pislilik gördün Cəmillinin əlindən?
Sənin haqsızlığına belə cavab verirəm.

VERİR

Xəstəhalam dindirməsən yaxşısı,
Ürəyimdə min bir yara sız verir.
Dərd tüğyan eyləyib üybəüy gəzir,
Yaralarım hər tərəfdən göz verir.

Heç haraya çatmır bu qədər fəryad,
Sən də bir kimsədən istəmə imdad.
Dərdlərim təzədi, dərd olmaz bayat,
Kədər, qüssə hər anbaan üz verir.

Pərişan halımın çarəsi yoxdur,
Qəlbim sınımış, güllər kimi solubdu,
Köçdən qalanlarda, üstümə qalxdı,
Yalan danışanlar, yalan söz verir.

BUNDAN YAXŞI OLAR KİMİN QİSMƏTİ

Səba yeli toxunduqca üzümə,
Səba yeli rəvac verir sözümə,
Səba yeli şəfa verir gözümə,
Bundan yaxşı olar kimin qisməti.

Sübhü tezdən nuru dolur qəlbimə
İlham coşur güc gətirir təbimə.
Əncam olur min dərmanatsız dərdimə,
Bundan yaxşı olar kimin qisməti.

Bu aləmdə xoşbəxtliyi duyuram,
Haqdan gələn xoş sözlərdən doyuram.
Ömrü günü bu cənnətdə qoyuram,
Bundan yaxşı olar kimin qisməti.

Dan sökülür gözlərimin önündə,
Cəmilliyəm, qibləyədi yönüm də.
Bu an çatır yaradana ünüm də,
Bundan yaxşı olar kimin qisməti.

QOCALDARMIŞ

Gözlərim qalıb yollarda,
Həsrət gözü qocaldarmış.
Can verib, qalıb qollarda,
Əyri, düzü qocaldarmış.

Çətin yolu keçə-keçə,
Dost düşməni seçə-seçə,
Üstümüzə düşən gecə,
Ömrümüzü qocaldarmış.

Danışmadım heç vaxt nahaq,
Düz söz məni etdi qınaq,
Sən taleyə, qismətə bax,
Elə bizi qocaldarmış.

QILÇAM

Gündüz məni gəzdirirsən,
Gecə düşmən kəsilirsən,
Canı candan üzdürürsən,
Məni məndən alan qılçam.

Gənclikdən belə olmusan,
Qabıq-qabıq soyulmusan,
Məni dərddən doyurmusan,
Dəmirlə dost olan qılçam.

Ömrü bədfənaya verdin,
Ağrı dinə budur dərdim,
Naləmlə göyə yüksəldim,
Lap canına dolan qılçam.

Kimə edək şikayəti,
Yaşadırsan qiyaməti,
Bağlanmısan cana səti,
Üzülüb sallanan qılçam.

ƏKİR

Eşqin qüdrətinə bax,
Qəlbimə hücum çəkir.
Sevgi hikmətinə bax,
Ürəyimə od əkir.

İçimdə bir qorxu var,
İlk sevginin qorxusu.
Bir busə yadigarı,
Yaddan çıxmaz doğrusu.

Mən taleyi yüklüyəm,
Məni belə saxlama.
Gəl qır bəndin telini,
Məni hər gün oxlama.

FƏLƏK

Yolumuzu bağladın,
Sinəmizi dağladın,
Dar ayaqda saxladın,
Dərd-qəmə qatdın fələk.

Dərman əlimdə idi,
Məlhəm dilimdə idi,
Qurşaq belimdə idi,
Sən kəsib atdın fələk.

Səndən dövrən istədim,
Məni qurban istədin,
Olam mehman istədin,
Düşmənə satdın fələk.

SALAM ALMAYANA LƏNƏT!

Salam Allahın sirridir,
Halallığın əsiridir,
O ki, Allahın əmridir,
Salam almayana lənət.

Bismillah salam dilində,
Səbrin salam əvvəlində,
Salam rəhmlər əlində,
Salam almayana lənət.

Salamın savabı böyük,
Almayana o ağır yük,
Din-imana çıxar dönük,
Salam almayana lənət.

DE

Kim etsə sevginin gözlərini kor,
Ona zalım da de, amansız da de.
Göz yaşı axıtmaq dəyməz dünyaya,
Əl çatmaz sevgiyə, gümansız da de.

Əlacsız, ümitsiz olmuş sevgidən,
Qəlbini yandırıb sönmüş sevgidən.
Özü köçüb, yurdu qalmış sevgidən,
Qurban düşmür ona, qurbansız da de.

Haqsızlıq bəxtini kəməndə salıb,
Uğursuz eşq olub canını alıb.
Günəş qürubu tək solub, sozalıb,
Uduzub vaxtını, zamansız da de.

Giley sözdü, nə yandırmaz, nə yaxmaz
Dəli sevda kimi özündən çıxmaz,
Solub gedib, indən sonra soluxmaz,
Dandı peymanını, peymansız da de.

QARŞIMA

Hara hərlənsəm də bəxtimə bir bax,
Nadan çıxdı, naşı çıxdı, qarşıma.
Dərdimdən, qəmimdən olmadım uzaq,
Ağlıma gəlməyən gəldi başıma.

Dərdimi bölməyə kimsə tapmadım,
Şöhrət əl uzatdı onu tutmadım,
Təəssüf ki, arzuma yenə çatmadım,
Qəza-qəhr uçub, gəldi tuşuma.

Çox yaşadım, az yaşadım, gülmədim
Necə keçdi ömrüm, günüm, bilmədim,
Can verdimsə, qismətə bax ölmədim,
Gəlib çatdım bir uyğunsuz yaşıma.

QARALA GETSİN

Fürsət düşüb, məqam düşüb əlinə,
Sən ordan adımı qarala getsin.
Həyatımın əzəlinə bənd olma,
Hər nəyim qalıbsa urala, getsin.

Dərdi şələləyib verib dalıma,
Od ələyib, qor ələyib yoluma.
Qara taleh verilibmiş əlimə,
Etibarsız ömrü parala, getsin.

Namərdlər əlində qalıb Cəmilli,
Leysan buludu tək, dolub Cəmilli,
Sağ olsa da, çoxdan ölüb Cəmilli.
Bu fani dünyadan arala, getsin.

MƏNİ SALDIN BU SEVGİDƏ ODA SƏN

Səni qonaq çağırırım buyur gəl,
Bax bu evim, bu ürəyim, bu da sən.
Sən tərəddüd eyləmə ha, yüyür gəl,
Yağış yağ, tufan qopa, od əsə.
Məni saldın bu sevgidə oda sən.

Ayrılığı pəncərədən qovmuşam,
Dərdlərimi səninçün qovurmuşam.
Mən həsrətin saçlarını yolmuşam,
Bu sevgini satmayasan yada sən.
Məni saldın bu sevgidə oda sən.

Çəkdirdiyin bütün əzab sənindi,
Var yeməyə qəmdən kabab sənindi,
Ürəyimin qanı şərab, sənindi,
Sağlıq denən, qaldırğınən badə sən.
Məni saldın bu sevgidə oda sən.

ƏSGƏRLƏ ŞİRİN ƏHVALATI

Səyyaham vətənə qovuşmaq üçün,
Yurdun hər yerini dolaşmaq üçün.
Vətəndən vətənə yol başlamışdım,
Bir vəhşi varlığı görüb çaşmışdım.
Məni görən kimi bu vəhşi heyvan,
Əlini qaldırıb oldu mehriban.
Vəhşiyə yaradan danışmaq verdi,
Şirin qəlbi, Allah, ləldi, gövhərdi.
Dedi, yaralıyam qüdrətim çoxdu,
Məndən sənə qarşı təhlükə yoxdur.
Yaxın gəl, söyləyim, qorxma, çəkinmə,
Sən ancaq qulaq as, danışma, dinmə.
Yaralı şir məni təşvişə saldı.
Doğrudur, yalandır, yoxsa nə haldır.
Şir söylədi sən qulaq as ey səyyah,
Bilirsən yerliyik deyim ol agah.
Azəri qoruyur öz torpağını,
Göyçə, Kəlbəcəri Qarabağını.
Bu qədim meşədə sirlər yaşayır,
Yerlilər bir-birin dərdin daşıyır.
Bir alçaq erməni nişan almışdı,
Azəri əsgəri donub qalmışdı.
Bilmirdi əsgərin gözəl qəlbi var,
Onun əməlində vardır düz ilqar.
Bu təmiz vicdanlı saxalı insan,
Qoymadım alçağa o, olsun qurban.

Özümü əsgərə sipər eylədim,
Vətənə xidməti bu yolla verdim.
Güllə mənə dəyib əsgər qurtardı,
O alçaq erməni qurudu qaldı.
Erməni yığıldı rəngi qaraldı,
Haqsız olduğunu sonradan qandı.
Əsgərlə biz axı burda yerliyik,
Vətənə torpağa bir istəliyik.

DİLQƏM

Dağların köksünə qaranlıq çökdü,
Düşmən caynağına keçəndə Dilqəm.
Ziyarət edirdi hər il vətəni,
Əhdini, andını içəndə Dilqəm.

Bu haqsız zamanın dərgahına bax,
Millət, qeyrətin var, dur, ayağa qalx.
Gətirən tapılmaz Vətəndən soraq,
Vətəndən zindana köçəndə Dilqəm.

Vətənə ziyarət olmuşdu vərdiş,
Tərsinə fırlandı, tərs gəldi gərdiş.
Bilirdi başına gələcək bu iş,
Kişilik yolunu seçəndə Dilqəm.

DİLQƏM

Vətən həsrətiylə alışdı, yandı,
Gözdi Kəlbəcəri, dolandı Dilqəm.
Aman istəmədi namərd yağıdan,
Gec-tez intiqamın alandı, Dilqəm.

Vətənin adına böyük dəyərdi,
Mərdanə igiddi, ər oğlu ərdi.
Dünyada tanındı, dildə əzbərdi,
Həkk olub ürəkdə qalandı, Dilqəm.

İmam Cəmillinin könlündə qaldı,
Xalqın yaddaşında, dilində qaldı.
O, “Şaplar” kəndini tarixə saldı,
Zaman zəfərini çalandı, Dilqəm.

ZAMANIN QİYMƏTİ

(Satirik qələm)

Alma yetişdirir barsız söyüdlər,
Bəlalar xalqımın başında əsib.
Başa da kar etmir bar verən sözlər,
Qanunsuz əməllər qanunu kəsib.

Dərdə bax, dərd indi sapandda gəlir,
Vicdan nadanların ayağı altda.
Qatillər törənir, igidlər ölür,
Dillənə bilməyir papağı altda.

Haqqı ayaqlayar haqqı görməyən,
Qılınc döşəyirlər xalqın yoluna.
Vaxt qızıl olsa da, vaxtı bilməyən,
Qızıl saat vurur iki qoluna.

Kişilik zamanı qəflətdə yatır,
Ədalət axtarma, haqq gəzə-gəzə.
Nə qədər namərdə boyun əyəsən?..
Yaşaya bilməyir mərd dözə-dözə.

Bu dərdi çəkəsi kəl də qalmayıb,
Kədər də sevincin beynini yeyib.
El qeyrəti çəkən eldə qalmayıb,
Haqqı gədə-güdə qamçıyla döyüb.

QARDAŞ

Şair Həsən Göyçəli İmam Cəmiliyə həsr edir

Fərəh duymalıdır el-oba səndən,
Ay İmam Cəmili, fərəhli qardaş.
Hər zaman görmüşəm mərd kişi səni,
Bir atəm saxalı, çörəkli qardaş.

Dayaq yaranmısan eldə hər kəsə,
Nümunə olmusan namərdə, pisə.
Hamı mənim kimi qədrini bilsə,
Olar sənin ilə istəkli, qardaş.

Eli qaldırmısan yüksəklərə sən,
Şan-şöhrət vermişən öz əməlindən.
Ağıda demişən girov dilindən,
Hər zaman elinə gərəkli, qardaş.

Köməyin, dayağın yaradan olsun,
Sənə kəc baxanın, işi pozulsun.
Miskin Abdal baban sənə yar olsun,
Yetdin diləyimə, diləkli qardaş.

Həsən Göyçəliyəm gördüklərimi,
Xalqa söyləyirəm halal kəlməni.
Dostların qəlbinin sənsən dərmanı,
Qorxmaz, sədaqətli, ürəkli qardaş.

Həsən GÖYÇƏLİ

İMAM ƏMİ

Elvin Ramizoglunun İmam Cəmilliyə həsr etdiyi şeir

Sənə nətər şeir yazım,
Sən şeirsən, İmam əmi.
Sən təcnişən, gəraylısan,
Söz deyirsən, İmam əmi.

Kəlbəcərin adı qürur,
“İsti suyun” dadı qürur,
Təsəvvür et, anan durur,
İstəyirsən?, İmam əmi.

Səndə gördüm bitən dərdi,
Yada saldım ötən dərdi.
Ana dərdi, vətən dərdi,
Dərd yeyirsən, İmam əmi.

Sənin sevgin, eşqin gəmi,
Oldun biçilməmiş zəmi.
Sən bu boyda dərdi, qəmi
Neynəyirsən, İmam əmi.

Bir ağ saçlı ana getdi,
Ürək yana-yana getdi.
Dərdi verdi sana getdi,
İnləyirsən, İmam əmi.

RUHUN BAYRAMI

İstər günah eylə, istərsə savab,
İstər kef-damaq çək, istərsə əzab,
Ruhun çəkməyəcək daha iztirab,
Ruh da bayram edər insan öləndə.

Daha olanları eşitməyəcək,
Olub qalanları eşitməyəcək,
Rəngli yalanları eşitməyəcək,
Ruh da bayram edər insan öləndə.

İnsan başdan-başa sirdi, sehirdi,
İnsan həm ocaqdı, həmdə ki, pirdi.
İnsan şadlıq, sevinc, qəmdi, qəhərdi,
Ruh da bayram edər insan öləndə.

FAZİL SƏNAN

Yazıçı-publisist dostum Fazil Sənana

Alınacağıq, başı uca,
Yaşa, yaşa, Fazil Sənən.
Sən sadəsən, uyma vara,
Daşa-qaşa, Fazil Sənən.

Kitabların qalaq-qalaq,
“Yaşamağa dəyər” ancaq,
“Teleqram”, “Dön geriyə bax”,
Təbin daşa, Fazil Sənən.

Neçə kəlmə, deyim qaldı,
Nalə çəkən neyim qaldı.
“Dünya səndə nəyim qaldı”,
Gəlir xoşa, Fazil Sənən.

Sən “Ölümə ərizə” verdin,
İnan dərdi bizə verdin.
“Gözlə qayıdacağam” dedin,
Sən birbaşa, Fazil Sənən.

Yarını tut iki əlli,
“Məhəbbət nəğməsi” bəlli.
“Bu mənəm: İmam Cəmilli”,
Düzə, qoşa, Fazil Sənən.

O GECƏ

İmam Cəmilliyə həsr edirəm

Gözümdə bu dünya nura boyandı,
Ürəkdən arzular axdı, o gecə.
Mürgülü xəyalım sanki oyandı,
Gəncliyim xəlvətdən baxdı, o gecə.

Mən aylı bir səma, sən yanar bir şam,
Necə xoşbəxt idim, o gün, o axşam.
Ürəyim çırpırır hey dayanmadan,
Elə bil şimşəklər çaxdı, o gecə.

Kaş ki, ötməyəydi nə vaxt, nə zaman,
Qalaydıq beləcə cavan, mehriban.
Necə tez söküldü bu dan, ay aman,
Elə bil qovdular vaxtı, o gecə.

Vaxtım da çatmadı, vaxtdan yazmağa,
Taledən yazmağa, baxtdan yazmağa.
Gərək başlayardım çoxdan yazmağa,
Eşqin qurulmuşdu taxtı, o gecə.

Qızbəs ORUC

O GECƏ

Qızbaş Orucun o gecə şəirinə cavab

Ömür qismətinin yazısına bax,
Vüsəlin dadını gördüm, o gecə.
İlahi nə yazsa o da olarmış,
Sevginin səfasın sürdüm, o gecə.

O vaxtlar sən asi, günahsız, xoşbəxt,
Bu sevgi bir saray, sən tac, mən də taxt.
On ikinci bürcdə dayanmışdı baxt,
Bir ömrün barını dərdim, o gecə.

Bizi ayıracaq şəhərlər, yollar,
Sənə uzanacaq hər zaman qollar.
Çarpışıb ayrılmır yenə duyğular,
Coşqun bir Arazdım, Kürdüm, o gecə.

Sən niyə dumantək çəkilib getdin,
Yağıştək üstümə tökülüb getdin.
Ömür sarayımdan sökülüb getdin,
Səni ürəyimə hördüm o gecə.

AŞAYDIM

Murovdan sallanıb günəş aşanda,
Kəlbəcərə o günəşlə aşaydım.
Gözlərimdə arzu-kamım qalıbdı,
Dağları, daşları bir dolaşaydım.

Qərib bir quş kimi yurda qonaydım,
Çal daşın dibində yatıb donaydım.
Gəncliyə qayıdıb bir ovsanaydım,
Tamarzı-tamarzı qucaqlaşaydım

Doğuldum dağların gur nəfəsindən,
Doymadım saçaqlı şələləsindən.
Dərs almışam bulaqların səsindən,
Coşqun bir sel olub aşıb-daşaydım.

Yapıncım olaydı duman, çisgin, qar,
Mən o yurdda bağlamışdım düz ilqar.
Babalar uyuyan müqəddəs diyar,
Sənin ağuşunda azıb çaşaydım.

Baş qoysaydım doğulduğum o küncə,
Bircə dəfə “of” deməzdim ölüncə.
Arzularım çin olsaydı beləcə,
Ömür-günlə burda vidalaşaydım.

İMDAD GÜDÜRƏM

Ədalətsiz hökmü çıxaran kəsdən,
Məhəbbət, mərhəmət, imdad güdürəm.
Başkəsən namərddən, ağılsız aqlım,
Kişilik, ləyaqət, düz ad güdürəm.

Aldanmışam hər an sadəliyimdən,
Canım olub qurban sadəliyimdən.
Yerə yıxıb dövrən sadəliyimdən,
Zəhərdən də şirin bir dad güdürəm.

Budur, saxtalıqlar eşqə yol alıb,
Şər-böhtan çoxalıb ədalət solub.
Çarx yerindən çıxıb, hər iş pozulub,
Belə bir dövrədən sovqat güdürəm.

Zaman da hökmünü dolaşmaq verir,
Gül-çiçək əkməyə, gül-çiçək dərir.
Dəhşətdir, ulaqlar köhləni yorur,
Bunu görə-görə isbat güdürəm.

SƏBA YELİ

Səba yeli söylə müşkül halıma,
Vətəndən gətdiyin xəbər xoş olsun.
Yatmış dərdlərimi hələ oyatma,
Apar ürəyimi vətəndə qalsın.

Bulağın başında məni gözləyir, -
Orda itirdiyim eşqin ürəyi.
Gecələr yuxuda yalvarıb deyir,
Hələ yaşadıram səni sevməyi.

Səba yeli sığalladın başımı,
Ana laylası tək oxşaması tək.
Xudam açsın, gedim Vətən yolunu,
Ölməsin bir azca yaşasın ürək.

Sənlə görüşməyə dururam tezdən,
Çox şükür ki, Səba yeli sən varsan.
Nur əksik olarmı sən dəyən üzdən,
Var ol ki, düz ilqarında durursan.

16.12.2015

AYRILIQ YAŞINA QARIŞDI LEYSAN

Ayrılıq dəminin qismətinə bax,
Sevgi sızıltısı göylərə qalxdı.
Leysanla ürəyim qucaqlaşaraq,
Torpaq dilə gəldi bu nə cür ahdı?

Gözün yaşlarına qarışdı leysan,
Tutdu qucaqladı ayaqlarımı.
Taleyimlə üsyən etdi yaradan,
Qoydu qabağıma günahlarımı.

Dedi: Sən dönüksən, sən vəfasızsan
Məndən o göylərə şikayət etmə.
Çəkmədin əziyyət sən cəfasızsan,
Nə üsyən, nə də ki, qiyamət etmə.

İNTİZAR

Dağ döşündə tənha qalmış bulağam,
Yarı qopmuş budaqdakı yarpağam.
Sahibsiz, yiyəsiz bağbansız bağam,
İndi donduracaq şaxta qəlbimi.

Gözümə dəyməyir canlı bir kimsə,
Qəlbimlə danışır papaq yağan qar.
Dirəşib durmuşam təklilə bəhsə,
Üstümü kəsibdir həsrət intizar.

Yenə bəzək vurur qarın pəncəsi,
Bu rəngi qaralmış boz budaqlara,
Bəlkə ümid verir aylı gecəsi,
Həsrətdən çatlamış buz dodaqlara

GÖRƏNDƏ

Qəm xəzinəsində xəznədar oldum,
Dünyanın halını belə görəndə.
Mən də yazıqlaşdım bir yazıq kimi,
Milləti millətə kölə görəndə.

Göz açıb cücərdim şəhid qanında,
Əridim xalqımın ahu-zarında.
Çəkib satdı məni dərd bazarında,
Namərdi hökmüdar kələ görəndə.

Qəm əlində girov qalmış zamanın,
Hərə bir tərəfə çəkir dövrünü.
Yox oldu Cəmilli varlığı yəni,
Namus əvəzinə pulu görəndə.
Yağlı tikanları pilə görəndə.

AY ŞAİR

İmam Cəmilliyə həsr edirəm

Ya bulaqda, ya zirvədə, ya dağda
Dayananda ilham coşur, ay şair.
Ya bir gözəl süzgün baxıb, naz satıb,
Can alanda ilham coşur, ay şair.

Şair qəlbi sevə bilməz hər gülü.
Çəmən-çəmən axtaracaq tər gülü.
Aylı gecə yar yuxudan mürgülü -
Oyananda ilham coşur, ay şair.

İqbal üçün boyanmaya il qara,
Nə gözəldi dil yetəndə dildara
Sevdiyinlə bağladığın ilqara
İnananda ilham coşur, ay şair.

İqbal BABA.

AY İQBAL

İqbal bababın “Ay şair” şeirinə cavab

O dağlarda naz başına dolansa,
Məst olarsan, təbin coşar, ay İqbal.
Bu biçimdə tale gülsə üzünə,
Xoş anların qucaqlaşar, ay İqbal.

Ürək olsa bir Pərinin dəlisi,
Tamarzı tək axtararsan yar səsi.
Şəbnəm düşə, coşa şair həvəsi,
Eşqin coşar, həddin aşar, ay İqbal.

Dolsa ürəklərə odlu məhəbbət,
Zaman tapar Cəmillidə sədaqət,
Gözəlin üzündə görəndə ismət,
Şair qəlbi şeir qoşar, ay İqbal.

PAYIZ

Gələndə qızıl payız,
Çiçəklənir poeziyam.
Coşub-daşır qanımız,
Durum bir nəğmə yazım.

Hər yarpağın min rəngi,
Bənzəyir ömrümüzə.
Payızın hər ahəngi,
O fərəh verir bizə

Çılpaqlaşır hər tərəf,
Yol açır qəlbimizə
Solğunlaşmış ürəyim,
İşarə edir sözə.

Necə al-əlvan imiş,
Təbiətin hər sözü.
Çovğun, qar ilə gəlmiş
Qayğıların lap özü.

MƏNİ

Sözlərin ömrümü sevincə qoşar,
Tapşırırsın sevimli ellərə məni.
Yenə duyğulanır özümdən özüm,
Ətrim də qarışır güllərə mənim.

Elə küskün düşdüm tale yazımdan,
Doymadım sevginin xoş avazından.
Ovsana bilmədim yarın nazından,
Uğursuz eşq saldı dillərə məni.

Sevənin ürəyi dağdan böyükdü,
Qayğım körpəlikdən bir ağır yükdü.
Taleyin xoş üzü vallah dönükdü,
Salıb çala-çuxur yollara məni.

AY DAYI

*(Doğma dayım
İmam Cəmilliyə həsr edirəm)*

Bir uca zirvəsən başın ağappaq,
Əksilməz zirvəndən qarın, ay dayı.
Tükənməyən söz xəzinən var, şükür,
Dərməklə qurtarmaz barın, ay dayı.

Hər zaman təbindən ilham alıram,
Pirsən, müqəddəssən, səcdə qılıram.
Miskin Abdal ocağına qayıdıram,
Çox xoş gəlsin hər baharın, ay dayı.

Hər kitabın Çapay üçün dastandı,
Bol meyvəli, bağ-baxçalı bostandı.
Dünya varı bir adına qurbandı,
Tükənməzdi duz ilqarın, ay dayı.

Çapay BAYRAMOĞLU

AY RƏHİM

Rəhim Qurbaninin kitabını oxuyarkən yaranan hisslərdi

Oxudum kitabın çox məmnun oldum,
Bir qəmlənək, bir şad olaq, ay Rəhim,
Kəlbəcər, Göyçəni ziyarət edək,
“Qoş daşda” daş olaq, qalaq, ay Rəhim

Göyçə sinəmizə çəkilməmiş dağdı,
Miskin Abdal çox müqəddəs ocaqdı.
Seyid Bayram şölələnmiş çıraqdı.
Yurdları geriyə alağ, ay Rəhim.

Ziyarət eyləyək aşiq Alını,
Başına dolanaq Göyçə gölünün.
Kəsək kəndirini xalqın qolunun,
Xalqı qəmdən edək uzaq, ay Rəhim.

O aşırım, o bələn bizi gözləyir,
Namərd yağı namərddikdən dönməyir.
Ələsgər tək qalıb yurdda inləyir,
Qərib ürəyinə dolaq, ay Rəhim.

Ruhunu şad edək yurdda qalanın,
Yoxla çıxart Cəmillinin yalanın.
Qoşulsun bizlərə qəlbi dolanın,
Vətəndə qələbə çalaq, ay Rəhim.

20.10.2013

SEVİLƏM

Dərd etmə özünə məni,
Mən sənin dərdin deyiləm.
Sən ətirli bir qönçəsən,
Çətin ki, sənə seviləm.

Əl çatmayan zirvə deyim,
Çox qiymətli “külçə” deyim.
Sən gözəlsən bircə deyim,
Çətin ki, sənə seviləm.

Dərdimə dəva səndədi,
Qəlbimə yuva səndədi.
Günah səndən küsəndədi,
Çətin ki, sənə seviləm.

Yaman mənə dağlar basdın,
“Elə yandırdın ağzımı”.
Niyə bir dəfəlik susdun,
Qısa döndərdin yazımı.

Ümid bağlamışdım sənə,
Ümitsiz qoydun qəlbimi.
Aldadıb verdin küləyə,
Vurub aşırıtdın səbrimi.

Yarandığım günə lənət,
Bulunmaz bir dərdə soldın.
Cənnət bilirdim çevrəni,
Hənirtimi kəsdin soldum.

Saxasız, etibarsızsan,
Qılıncladın cəllad kimi.
Sən sinəmdə dərd, qubarsan,
Gəl tərپətmə sarı simi.

ƏLİM

Nadanın, namərdin çirkin qəlbini,
Bil kəsib atmağa öyrənib əlim.
Millətin keçmişdən kişi adını,
Qaytaraq özünə söyləyib dilim.

Önünü kəsmişəm bəd əməlinin,
Qoymuşam canımı şərəfli yolda.
Düz yola çəkmişəm xəbis əhlini,
Ümid yeri bilib yetim, sayıl da.

Mərdləri nümunə çəkib pislərə,
Demişəm keçmişin qeyrətli olub.
Dözmüşəm birtəhər gərgin hisslərə,
Dəridən qabıqdan çıxıb soyulub.

Mənim millətimdə pis olmamalı,
Nümunə olmuşuq hər bir millətə.
Qeyrətin üstündə hər an durmuşuq,
Biz düçar olsaq da ağır zillətə.

İNSAN

Dərdin dərmanını təbibdə axtar,
Naşının əlləri dərd verər, insan.
Yapış ədalətin haqqın hökmündən,
Şahlar öz hökmünü sərt verər, insan.

Aldanma xəbisin şirin dilinə,
Baş verib qoşulma sərxoş əhlinə.
Yolundan azdırıb salar çəhlimə,
Bu kəslər boş qalmış yurd verər, insan.

Ahu-zarın olar həddən ziyada,
Qərq olarsan Nuh sayacağı dəryada.
Dəvən ölər təntiyərsən səhrada,
Dodağın yüz yerdən çat verər, insan.

Cəmilliyəm, bir düz yolun əsriyəm,
Miskin Abdal şəcərəsi nəsliyəm.
Haqsızlıqlar düşmənimdi küslüyəm,
Yaxşı nə vəd versə, mərd verər, insan.

NƏ FAYDA

Sevsəm də sevgimə hörmət qoymadı,
Qəlbimi nadana satdın, nə fayda.
Ürəyimi parçalayıb məhv etdin,
Eşqimi çirkaba atdın, nə fayda.

Ömrüm qaldı dilbilməzin əlində,
Yol tapa bilmədim bəd əmələndən.
Başı girov qoydum onun yolunda,
Gürzənin ağzında yatdın, nə fayda.

Cəmilli, sevginin yolundan çəkil,
Məzarı yerinə apar qoy əklil.
Şam kimi əriyib əklilə tökül,
Sevgi də ömürdə bitdi, nə fayda.

KİMİ

Qəflətən toqquşdu baxışlarımız,
Özümüz məktəbdə toqqaşan kimi.
Dəydi bir-birinə sındı çarxımız,
Ölüm sarayına qovuşan kimi.

Heç nə dəyişməyib bu boy buxundan,
Saçının rənginə qrov düşübdü.
Dizlərim titrədi yenə qorxudan,
Sözlərlə döydüyün aqlım çaşıbdı.

Təbii, sürməsiz gözlər dəyişib,
Hər gecə görürdüm yuxularımda.
Elə bil aradan min illər keçib,
Yaman qovurmusan məni yağımda.

Ədan qeybə çıxıb, nazın dəyişib,
Səni bu halətdə heç görməyəydim.
Eşqinin odunda varlığım bişib,
Kaş ki, ürəyində bölünməyəydim.

DÜNYAMI

Bu dünyamı yaşamamış itirdim,
Atasız, anasız qalanda, dünyam.
Sarmaşdı cismimə qüssə, kədər, qəm,
Gözümdə dumantək bulandı dünyam.

Ruhum bədənimi dara çəkdi,
Canım ayrılığa qəsir də tikdi.
Gözlərim bulud tək leysanlar tökdü,
Zülmətin evinə yollandı dünyam.

Elə soldu gözlərimdə çəmən çöl,
Nalədən qorxmuram, ay dəli könül.
Dünyanın dərdləri löyünbələyün,
Əfsanə sərgəndər dolandı dünyam.

AZƏRBAYCANIM

Dərdim boyda dərd olammaz dünyada,
Rəngim kimi rəng qaralmaz dünyada.
Qəlbim qədər qəlb daralmaz dünyada,
Bütövləşməyincə Azərbaycanım.

Qıvrıldım, açıldım gündə yüz kərə,
Qəmli hicran güc eylədi təpərə.
Rəhm olmadı yolda qalan gözlərə,
Bütövləşməyincə Azərbaycanım.

Hey deyirəm canım qurban olmayır,
Ölüm itib, yolun azıb, gəlməyir.
Daş qürbətə düşür belə yük əyir,
Bütövləşməyincə Azərbaycanım.

Gözdə qaldı muraz Xoya, Təbrizə,
Ölkəm dərya olub döndü dənizə.
Dərbənd, Kərkük həsrət qaldı göz-gözə,
Bütövləşməyincə Azərbaycanım.

Millətin içinə yağılar dolub,
Xalqımın mizanı belə pozulub.
Dağılıb hər yana qürbətdə qalıb,
Bütövləşməyincə Azərbaycanım.

Vətən güc almalı, bir olmalıdı,
Ya birləşməlidə, ya ölməlidə.
Şah İsmayıl bil geri dönməlidir,
Onda bütövləşər Azərbaycanım.

QALARSAN

Bel bağlama bu dünyaya,
Dörd ayırc yolda qalarsan.
Aldanma açan üzünə,
Tay-tuşdan dalda qalarsan.

Qara qul tək nöker olub,
Yaşasan da gül tək solub.
Qovurğa təki qovrulub,
Haqsız bazarda qalarsan

Haqq-ədalət sözdə qalıb,
Xəcalət qalıb saralıb.
Həyat yolu çox daralıb,
Bəd gəlmiş ildə qalarsan.

Bel bağlama bu dünyaya,
Dörd ayırc yolda qalarsan.
Aldanma açan üzünə,
Tay-tuşdan dalda qalarsan.

VAY

Qız ürəyin yatsın sənin,
Ürəyimi yatırdın, vay.
Gözlərində oxmu varmış,
Köksüm altda batırdın, vay.

Belə gözəllikmi olar,
Dərdindən şair saralar.
Dünya gözündə qaralar,
Lap həsrətə çatırdın, vay.

Sənə ulduz aymı deyim,
Səni sevənlərə öyüm.
Harda bitəcək istəyim,
Zülmətlərdə itirdin, vay.

Dərdin nədir? - denən bilim,
Elə yandım, qaldı külüm.
Bizi ayırammaz ölüm,
Məni məndə bitirdin, vay.

YAZARDIM

Əyər tale məni bir də yaratsa,
Bir an dayanmadan səndən yazardım.
Səni yaşadardım uğurlarımda,
Tək səni sevdiyim gündən yazardım.

Eşqdən məhəbbətdən dağlıdı sinəm,
Sevgi aləmində çətin görünəm.
Olan sevincimi üstünə sərəm,
Zil lazımım deyil, bəmdən yazardım.

Elə kövrəldin ki, yaş boğdu məni,
Sən cana gətirdin ölmüş qəlbimi.
Düzgün salınmayıb sevginin himi,
Himi burdan salıb burdan yazardım.

DEMƏ

Zaman tələ qurdu düşdük tələyə,
Mənim sağ ayağım üzüldü düşdü.
Sənin fikirlərin tələdə qaldı,
Bilmə günahkaram, qəlbim üşüdü.

Qayğılar çoxaldı qərib taledə,
Zaman haqsızlığı titrətdi məni.
Ömür gümüldüsü çatdı son həddə,
Daha tapammaram dərdi böləni.

Haraya baxıram dəryadı hər yan,
Çıxarda bilmirəm ömrü zindandan.
Qəsdimə duranlar düzülüb yan-yan,
Elə xoflanıram özüm-özümdən.

ƏSİRƏM QARDAŞ

Təcnis

Nə yurd yerim qaldı nə, güvənc yerim,
Qürbətın əlində əsirəm qardaş.
Ürəyim durmadan sökülür lay-lay,
Nanə, yarpağı tək, əsirəm qardaş.

Kotanım ilişdi qayaya, daşa,
Az qalır ki, qanım başımdan daşa.
Talehdən qismətim olubdu daş, a,
Bəd gəlib dövrənım, əsirim, qardaş.

Yol bağıldı, Cəmillinin üzünə,
Dünyamızın qan bulanıb üzünə.
Vətənimin baxamıram üzünə,
Mən kimə söyləyim bəs, sirrim qardaş.

BAYATILAR

Əzizim dağ başına,
Çıxaydım dağ başına.
O qoşa daşlar kimi,
Dönəydim dağ daşına.

Əzizim sarayına,
Canımın sarayına.
Canım çıxdı ağızımdan,
Çatmadın harayıma.

Əzizim dərd əsəri,
Can alır dərd əsəri,
Canını çək qırağa,
Gəlməsin dərdə sarı.

Ürəyim vətən istər,
Geyməyə kətan istər,
Bədi qürbət qəlizdi,
Ölməyə vətən istər.

Əzizim ağla məni,
Eşqinə bağla məni.
Yaddaşının qoynunda,
Əbədi saxla məni.

Əzizim daldalandı,
Keçilməz dar dalandı.
Mərdlərə sipər oldum,
Namərddə daldalandı.

Əzizinəm məni an,
Dumanı an, çəni an.
Bizim qovuşduğumuz,
Könül açan günü an.

Əzizim yollar yordum,
Nə dayandım, nə durdum.
Həsretinin əlindən,
Özümü oda vurdum.

DƏRDİN YAXŞISI OLMAZ, AMMA ŞÜKÜRLÜSÜ VAR

Poema

Bir rəvayət danışım,
Ay dostlar, yaxın gəlin.
Dərdin yaxşısı olmaz,
Şükürlüsü var,bilin.
Bir gün bütün yoxsullar
Gəldilər Şah hüsruna.
Çəkdikləri zillətdən,
Çox söz açdılar ona.
Yoxsullara təmkinlə,
Şah qulaq asdı indi.
Acı bir təbəssümlə,
Baxıb axırda dindi:
-Bir mənə deyın görüm.
Dərdsiz heç insan olar!?
Sizin dərdinizdən də,
Dünyada ağır dərd var!..
Şahın bu cavabından
Yoxsullar məyus oldu.
Şah düşünüb-daşındı,
Dərin xəyala daldı...
Birdən açıldı rəngi,
Dedi:-Vəzir,dayanma,
Sözüm var,bir gəl bəri.
Çağırtdır məmləkətdə,
Sən bütün dərdliləri!

Məmləkətdə dərdlilər
Yığışdılar bir yerə.
Dayanmadan
Dərdindən
Elə söz açdı hərə.
Şah birinci cərgəyə,
Düzdürdü yoxsulları.
Sonra üzünü tutdu,
O,xəstələrə sarı:
-Gəlin dayanın görək,
İkinci cərgədə siz.
Kefiniz də kök deyil,
Bilirəm dərdlisiniz.
Üçüncü cərgədəsə,
Yer tutdular şikəstlər.
Onların da üzündən
Ələnirdi qəm-qəhər.
Ömürlük həbs alanlar,
İçin-için əzildi.
Dördüncü cərgəyə də,
Onlar gəlib düzüldü.
Ölüm hökmü alanlar,
Nə danışdı,nə dindi.
Onlar gəlib ümitsiz.
Son cərgədə düzləndi.
Asta-asta yeriyib.
Şah gəldi daha yaxın.
Yoxsullara əmr etdi:
-Dönün arxaya baxın!
Yoxsullar bircə anda,
Dönüb baxdılar geri.

Gördükləri səhnədən
Heyrətləndi gözləri...
Hər xəstənin döşündə,
Taxta parçası vardı.
Üstə yazılmışdı öz,
Xəstəliyinin adı...
İndi toxtaqlıq tapdı
Bu səhnədən yoxsullar:
"Şükür sənə, İlahi!
Bizdən də dərdlilər var!
Bir təhər dolanırıq,
Yoxsul yaşasaq da biz.
Yaxşı ki, bu dünyada,
Yoxdu xəstəliyimiz!"
Şah indi xəstələrə
Əmr etdi:
-Geri baxın!
Xəstələr baxdı geri,
Şikəstlər yığın-yığın...
Birin əli yoxdu.
Birin də ayağı...
Birin gözü yoxdu,
Birin də qulağı...
Xəstələr də əl açıb,
Şükür etdilər göyə;
Əzaları hamısı,
Olduğutək var deyə...
Dedilər ki, İlahi,
Şükürlər olsun sənə.
Yaxşı ki, heç olmasa,
Şikəst deyilik yenə!..

İndi də şikəstlərə,
Verildi şahın əmri:
"Nə qədər ki,şikəst var,
Çevrilib baxsın geri!"
Şikəstlər yavaş-yavaş,
Döndü arxaya sari.
Onlar heyrətlə süzdü,
Ömürlük məbusları.
Dilləndilər:"İlahi
Biz şikəstik deyirik.
Çox şükür ki,dünyada
Azad çörək yeyirik!..
Bu sehrli aləmdə,
Nə qədər qəm-qəhər var.
İndi baxıb görürük,
Bizdən də dərdlilər var!"

Oxucum,bu məqamda,
Haşiyəyə çıxdım mən.
Söz açmaq istədim bax,
Yeni bir hekayətdən.
Vətən deyib qəfəsdə,
Bir bülbül oxuyurdu.
Yanıqlı nəğməsini
Həsrətdən toxuyurdu.
Deyirdi ki,vətəni
Görsəm olmazdı dərdim.
Mən onun ağuşunda,
İnanın ki,ölärdim...

Ərşə çıxdı axırda,
Bülbülün qəmli səsi.
Süleyman peyğəmbərə,
Yetişdi ah-naləsi ...
Peyğəmbər bildi indi,
Nədir bu ah,bu fəryad.
O,bülbülü qəfəsdən
Axır etdirdi azad...
Həftələr, aylar keçdi,
Fikrə daldı Peyğəmbər.
Bülbül hardadır görən,
Harda tapıbdı təpər...
Bülbülü soraqlatdı,
Görsün ki,o hardadı.
Bəlkə günü xoş keçir,
Bəlkə də o,dardadı...
Carçı xəbər gətirdi:
"Bülbül çatıb vətənə.
Deyirdi bürünərəm,
Vətənimdə kəfənə!
Bülbül həm də deyirdi,
Çatmışam din-imana.
Elə bil ki,cənnəti,
Bəxş eləmişsən ona.
Bülbülün nəfəsindən,
Tərəvət qoxuyurdu.
Qonub qaratikana,
Fərəhlə oxuyurdu.
Çılpaq bir qayalıqda,
Rahat nəfəs alırdı.

Vurduğu hər ləhcədən,
Özü məmnun olurdu.
Peyğəmbərim, mat qoydu,
Orada məni bir iş;
O qayalıq, tikanlıq,
Bülbülə vətən imiş!”

Oxucum, qayıdıram,
Mən yenidən mətləbə.
Artır, azalır bəzən,
Dərd mərtəbə-mərtəbə...
Ömürlük məhbuslara,
Şah öz əmrini verdi:
-Dönün arxaya baxın!
Bəlkə unutduz dərdi...
Yubanmadan bir an da,
Məhbuslar baxdı geri.
Üz-gözündən əridi,
Onların qəm-qəhəri...
Qeybə çəkildi sanki,
Onların ağır dərdi.
Hər birinin qəlbində
Ümid yaztək cücərdi.
Düşündülər bəxt gülər,
Azadlığa çıxarıq.
Sevdiyimiz kəslərin,
Gözlərinə baxarıq.
İlahi imkan verər,
Görərik güllü yazı.

Yenidən də qurarıq,
Biz öz həyatımızı!..
Dərd var saman çöpüdü,
Dərd var tuluq-tuluqdu.
Beşinci cərgənsə,
Arxası boş sonluqdu!..
Bu söhbətdən görünür,
Dərd var çox,dərd də var az.
Onsuz da bu dünyada
Dərdsiz insan tapılmaz.
Olmaz dərdin yaxşısı,
Amma şükürlüsü var.
Hər an arzulayıram,
Hamiya xoş arzular!..

YARIZARAFAT

Xəcalət çəkməli zamandı, bacı,
Dağılıb, talanıb qeyrətin tacı.
Görə bilməyirik ac-yalavacı,
Kənd-şəhər xəcalət girdabı olub,
Dərd çəkmək biz yazıq kasıba qalıb?

Şöhrətə baxmağa vərdiş etmişik,
Günahı yozdurub yana çərtmişik.
Namusun, vicdanın üstün örtmüşük,
Beynimiz düz yoldan çıxıb, pozulub,
Dərd çəkmək biz yazıq kasıba qalıb?

Kasıbın balası səngərdə yatır,
Məmurun balası muraza çatır.
Millətin puluyla kefini tutur,
Göz yumub yatırmaq qəflətə dalıb,
Dərd çəkmək biz yazıq kasıba qalıb?

Dollarla samavar qalayanlara,
Millətin varını talayanlara.
Başında qoz qırıb can alanlara,
Bütün günahları, tərsə yozulub,
Dərd çəkmək biz yazıq kasıba qalıb?

Haqdan-ədalətdən söhbət eləmə,
Bürələnib yazıq millət sələmə.
Dönüb biz kasıbın üstə mələmə,
Millət için-için yanıb qovrulub,
Dərd çəkmək biz yazıq kasıba qalıb?

Alimi, şairi, bilmək istəsən,
Yaltaqlıq öyrənir özü bilmədən.
Bu millət nə zaman çıxar kölgədən,
Ayıla bilmirik, qüssədə solub.
Dərd çəkmək biz yazıq kasıba qalıb?

Bu dərdin üstünü tez bəzəyirik,
Ağlayıb, bilmirəm, kimdən küsürük.
Qorxumuzdan yarpaq kimi əsirik,
Hər gündə dözürük, dözüb sozalıb,
Dərd çəkmək biz yazıq kasıba qalıb?

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

Rəsul Murovdağlı

Etibarlı dost (Ön söz) 3

KƏLBƏCƏRİ AXTARIR

Kəlbəcəri axtarır.....	7
Hardan alım Sücaəti	8
Gəlmişəm	10
Bilmirəm.....	11
Mübariz	12
Azər	13
Dağlarsız.....	14
Əlim çatmır	15
Qəlpələr	16
Dağlara	17
Baxdım	18
Çağırır.....	19
A Kəlbəcər.....	20
Röyamda atı.....	22
Səbir bəs edər millətə!!!	23
Ölümün sərhəddi	24
Uçardım	26
Boş qalmaz	27
Səba yeli	28
Şəcərəsiyəm.....	29
Sevgi.....	30
Dünyanın	31
Gəncə.....	32
Yamanca.....	33
Ziyarət edim	34

ÇATMIR İMAMA LAYLASI

Adım vətən, sözüm ana!	37
Ana	40
Mən də səninlə öləydim, ana.....	41
Ana	42
Ürəyim.....	43
Ana	44
Ay ana	45
Ana	46
Mən.....	47
Ana laylası.....	48
Anamın	49
Anamın	50
Ana fəryadını eşitmir dünya.....	51

DÖZƏMMİRƏM SƏNDƏN AYRI

Ay mənim sevgimi yetim saxlayan	57
Qayıtmadın	58
Bilmir	59
Bir deryada iki gəmi	60
Gecələr	61
Qadası	62
Üçün	63
Olsun	64
Dözəmmirəm səndən ayrı.....	65
Gələr	66
Deyilsən.....	67
Qadası	68
Ömrüm yaz qarına bənzər	69
Nə olar	70
Sən ol.....	71
İncimə.....	72

Pəri	73
Sevginin dilini mənə öyrətsən.....	74
Qara qız	76
Əzizim	77
Xəyalımda... Röyada	78
Uzat əllərini.....	79
Yer ola bilməz	80
İtirdi	81
Dəyib oyadır	82
Budağımda	83
Bitdi	84
Dən-dən	85
Verərdim sevgimi, sənə verərdim	86
Göynəyir.....	87
Hicranın.....	88
Ürəyimin üstünə	89
Gəlib çatdı	90
Üstə.....	91
Olsun	92
Sevgimi.....	93
Nə verdi ki?!.....	94
Neylim.....	95
Vaxtım olar.....	96
Gülüm.....	97
Mənim olsaydın.....	98
Ayrılıq yaşına qarışdı leysan	100
Qadan alim	101

QARIŞIQ ŞEİRLƏR

Qayıtdı.....	103
Bala yar	104
O xala	105
Qardaş.....	106

Şair	107
Bu fələk	108
Haqq	109
Arzu	110
Ya qismət.....	111
Rasim Əkbərov.....	112
Yusif.....	113
Ustad.....	114
A Fazil Sənan	115
Döndərdi.....	116
Olsun	117
Haqq sözü.....	118
Daha yaşamağım bəs edər dünya	119
Yalvarıram küsmə gülüm	121
Gülsəfa ilə deyişmə	123
Qadası.....	125
Həkim	127
Bəsti xanım.....	128
Sözə bələyib	129
Gülüm.....	130
Divani	131
Çəmənlikdə bir mən olam	
Bir də sən.....	133
Qaya belə cavab söylədi.....	135
Aybəniz	136
Olub	137
Məni	138
İstəmirəm.....	139
Görmürəm	140
Sənin haqsızlığına	
Belə cavab verirəm.....	141
Verir	143
Bundan yaxşı olar kimin qisməti.....	144
Qocaldarmış	145

Qılçam	146
Əkir.....	147
Fələk	148
Salam almayana lənət!	149
De	150
Qarşıma	151
Qarala getsin.....	152
Məni saldın bu sevgidə oda sən.....	153
Əsgərlə şirin əhvalatı.....	154
Dilqəm	156
Dilqəm	157
Zamanın qiyməti	158
Qardaş.....	159
İmam əmi.....	160
Ruhun bayramı	161
Fazil Sənan	162
O gecə.....	163
O gecə.....	164
Aşaydım	165
İmdad güdürəm	166
Səba yeli	167
Ayrılıq yaşına qarışdı leysan	168
İntizar	169
Görəndə	170
Ay şair	171
Ay iqbal	172
Payız	173
Məni	174
Ay dayı	175
Ay Rəhim	176
Seviləm.....	177
Adsız şeir.....	178
Əlim.....	179
İnsan	180

Nə fayda	181
Kimi.....	182
Dünyamı	183
Azərbaycanım	184
Qalarsan.....	185
Vay	186
Yazardım	187
Demə	188
Əsirəm qardaş.....	189
Bayatılar	190
Dərdin yaxşısı olmaz, Amma şükürlüsü var	192
Yarızarafat.....	199

İmam CƏMİLLİ
Adım Vətən, sözüm Ana

“Elm və təhsil” nəşriyyatının direktoru:
Professor Nadir MƏMMƏDLİ

Qiyəti müqavilə yolu ilə

Çapa imzalanmış: 28.03.2018
Şərti çap vərəqi: 13. Sifariş: № 96.
Kağız formatı: 84 x 108 1/32. Tiraj: 500.

Kitab “Elm və təhsil” nəşriyyat-poliqrafiya
müəssisəsində hazır diapozitivlərdən çap olunmuşdur
E-mail: *elm.ve.tehsil@mail.ru*
Тел: 497-16-32; 050-311-41-89
Ünvan: Bakı, İçərişəhər, 3-cü Maqomayev 8/4